

ufo norrr

nr 9 • maj 1996 • årgång 4

Roswell-filmen:

Kan den vara äkta?

Vittne såg UFO landa utanför Norsjö

UFO:

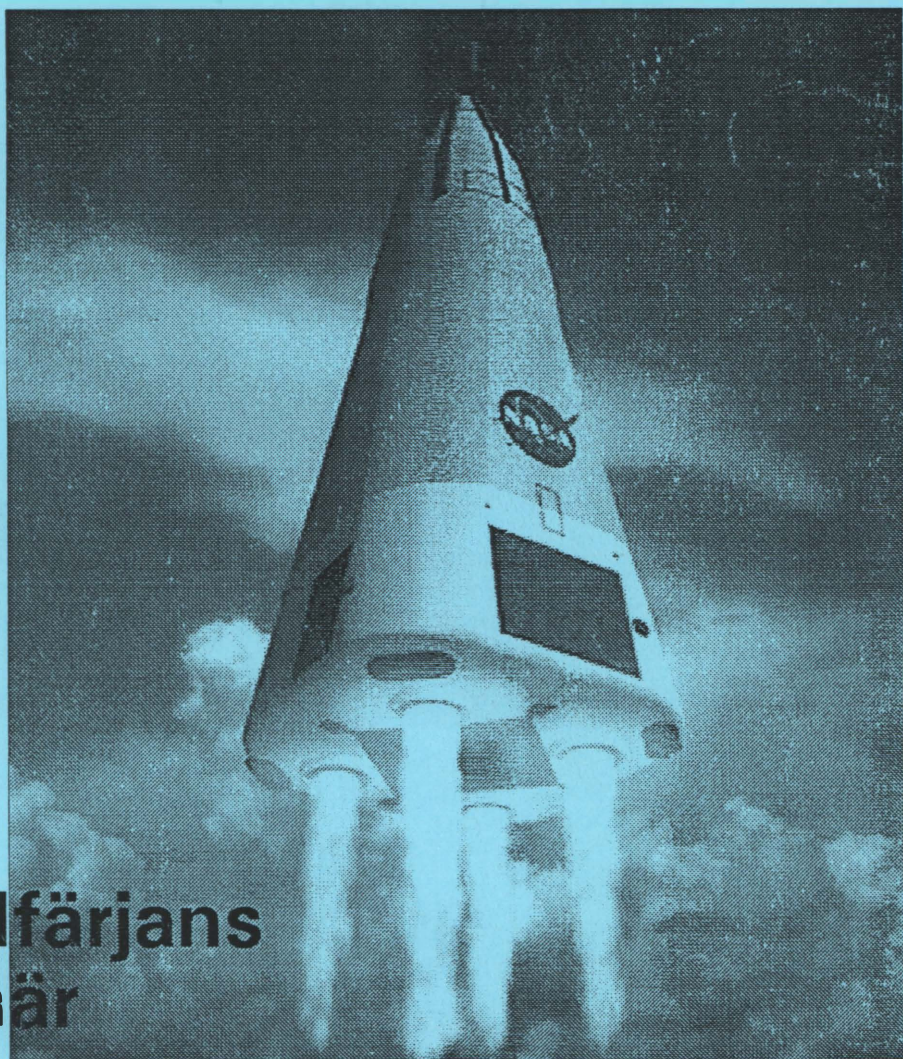
**Ljussken flög
i V-formation**

Jordstrålning:

**Så lokaliserar
du de farliga
fälten**

Rymdfart:

**Snart är rymdfärjans
efterträdare här**

32 sidor spännande läsning!

ufo norr

Den som önskar sända in artiklar, insändare eller andra bidrag kan göra detta på nedanstående adress. UFO-Norr ansvarar inte för insänt, ej beställt material i någon form. Vid eventuell beskattning från vinster i tidningens tävlingar svarar pristagarna själva för denna.

Tidningens adress och telefon:

☐ UFO-Norr
Uppfinnarvägen 4
931 42 SKELLEFTEÅ

☎ 0910-77 68 72

Ansvarig utgivare:

Steve Sandström

I redaktionen:

Gert Sandström
Jörgen Sandström
Steve Sandström

Layout:

Gert Sandström
Jörgen Sandström

Övriga medarbetare i detta nummer:

Marlene Eriksson
Olle Johansson
Conny Ljung

Distriktsansvarig fältundersökare:

Daniel Berg, tel: 0910-322 50

© Copyright 1996 UFO-Skellefteå och
respektive artikelförfattare.

INNEHÅLL

NR 9 • MAJ 1996 • ÅRGÅNG 4

Ledare

Äntligen är UFO-Norr tillbaka! 3

Utomjordingar eller dockor?

Är den omtalade och omstridda Roswell-filmen äkta eller bara en påkostad bluff? 4

UFO i Robertsfors

Fem mystiska ljussken flög i V-formation bland molnen 6

UFO-teorier, del 7: Rymdlevande organismer

Kan UFO:n vara levande varelser? 8

UFO-teorier, del 8: Det oförklarliga

UFO – ett ogreppbart fenomen? 10

En sann spökhistoria

Läs om familjen som bor i ett riktigt spökhus 11

Korta UFO-rapporter

Fyra korta rapporter 13

Farkosterna som skall ersätta dagens rymdfärjor

Rymdfärjorna är dyra i drift, men nu kommer nästa generation billiga rymdfarkoster 14

UFO landade 50 meter från vittne

En majkväll 1980 såg Peter Larsson något som han trodde var en helikopter, men som skulle visa sig vara något helt annat 16

Jordens magiska fält

Runt jorden löper mystiska linjer som kan göra dig sjuk. UFO-Norr lär dig hitta de farliga Currykryssen 19

UFO-våg över Norrland

I januari i år inkom en mängd rapporter om UFO:n som observerats i Norrbotten 22

Verksamhetsplanering 1996

Vi har som vanligt en hel del aktiviteter i föreningen under året. Det blir filmkvällar, grillkvällar och annat trevligt 24

Notiser

Fem spännande sidor fyllda med intressanta notiser om allt mellan himmel och jord 25

Ljusklot i Norrbotten

Vid en parkeringsplats någonstans norr om Piteå fick en person plötsligt syn på ett stort ljusklot på himlen 30

Nu kan du köpa äldre nummer av UFO-Norr

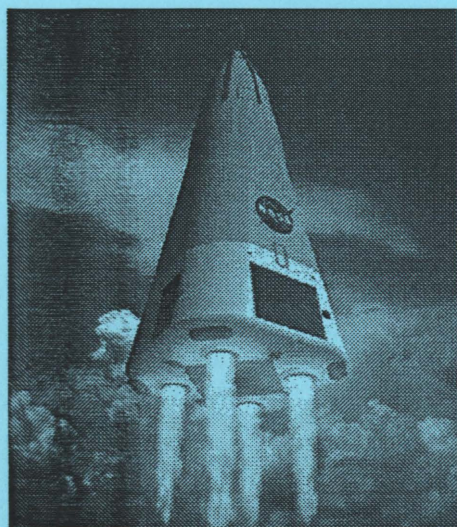
Äntligen kan vi erbjuda våra läsare möjligheten att köpa samtliga äldre nummer av UFO-Norr 31

Förnya ditt medlemskap!

Så har ännu ett år gått och det har blivit dags att betala in medlemsavgiften 32

I nästa nummer

Nummer 10 blir ett stort jubileumsnummer! 32

Omslagsbilden:

Delta Clipper—framtidens rymdfarkost?

(Bild: NASA)

Äntligen!

Bäste läsare!

Den som väntar på något gott väntar aldrig för länge, säger ju det gamla ordspråket. Men den som väntar på en UFO-tidning väntar alltid för länge, eller hur?

Efter en lång tid utan UFO-Norr i brevlådan så är vi hos dig igen. Vår förhoppning är att du har längtat.

Vi som gör tidningen anstränger oss för att innehållet i tidningen ska vara fylligt, spännande och läsvärt på alla sätt. Dessutom ska det vara förankrat i verkligheten. Vi tycker det är viktigt att ha denna målsättning.

Därför är det extra roligt att presentera denna tidning som ju är den första på ett bra tag, och att den innehåller ovanligt mycket läsning.

Eftersom vi under våren genomför en rad nödvändiga förändringar i arbetsfördelningen i föreningen i Skellefteå så är vår förhoppning att vi ska få ordentlig kraft i utgivningen igen. Vårt mål att utge fyra tidningar per år har vi dock lämnat bakom oss. Istället kommer vi att ge ut tidningen i den takt som det är möjligt för oss, och i den takt som vi kan få fram bra material.

Den främsta anledningen till att tidningen inte kommit ut på ett tag är att undertecknad haft så mycket arbete (av annan art än ideell) att jag inte hunnit med allt annat som jag önskat. Och trots tidigare tankar på att omfördela arbetet i föreningen så har vi aldrig kommit till skott med detta.

Nu hoppas vi dock råda bot på detta. Den största och viktigaste förändringen är att vi utsett Daniel Berg, en av våra fantastiskt duktiga och trevliga medlemmar till distriktsansvarig fältundersökare. Han kommer att överta min roll som distriktsansvarig gentemot UFO-Sverige vilket kommer att avlasta mig en hel del.

På sikt tror jag att just Daniel kommer att visa sig vara en enorm tillgång för oss. Han är alltid lika entusias-

tisk och villig att hjälpa till. Ett stort tack till honom för detta, och lycka till med den nya rollen som distriktsansvarig!

Den här förändringen innebär att det är till Daniel som ni i fortsättningen ska ringa när det gäller rapporter om UFO-fenomen.

Jag kommer självklart att även i fortsättningen delta aktivt i denna viktiga del av föreningens arbete, men lämnar över till Daniel med förhoppningen att han bättre ska hinna med att följa upp utredningarna än vad jag själv gjort.

Att kontakta UFO-vittnen, intervjua dem, skicka ut rapportformulär, följa upp att dessa kommer in, stå i kontakt med rapportcentralen och övriga inom UFO-Sverige som kan bidra till undersökningarna är en tidskrävande uppgift. Jag tror detta passar Daniel bra, eftersom han är lika flitig som han är duktig.

Samtidigt kan jag glädjande konstatera att nya medlemmar visat sin vilja att hjälpa till. Speciellt roligt är att vi också fått veta att vi har medlemmar som har specialkunskaper inom områden som är värdefulla. Ett exempel på det är Lennart Lindgren som arbetat på laboratorium i många år och som säkert har många viktiga kunskaper att tillföra när det gäller analyser av olika slag.

Förändringar ska aldrig ske för förändringarnas egen skull. När vi nu genomför nämnda förändringar i organisationen är vi övertygade om att det också medför en förbättring i vårt arbete.

Fler spännande förändringar är på gång, men jag vill inte avslöja alla just nu. Håll utkik efter nästa nummer av UFO-Norr...

Med många vänliga UFO-hälsningar,

Steve Sandström,
ordf. UFO-Skellefteå

PS. Jag påminner medlemmarna om att betala in årets medlemsavgift. Hur stor den är, och hur det går till att betala ser du på tidningens baksida.

Är Roswell-filmen äkta eller bara en påkostad bluff?

Så har återigen världen givits de slutgiltiga bevisen för utomjordingarnas existens. Denna gång i form av en omkring 90 minuter lång film med påstådda vrakdelar och humanoida lik. Men frågan är om filmen verkligen är äkta eller bara en påkostad förfalskning.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

Filmen ifråga har tillhandahållits till massmedier världen runt av den brittiske musikvideoproducenten Ray Santilli.

- Filmen är inte förfalskad, säger han föga förvånande i den dokumentär producerad av engelska Channel Four som TV4 visade i höstas.

FILMEN KOSTADE 100.000 DOLLAR

Santilli påstår att han köpt filmen av den fotograf som tog den för amerikanska arméns räkning år 1947. Köpesumman ska ha varit 100.000 dollar, eller omkring 670.000 kronor.

Såväl Expressen som Aftonbladet har flera gånger publicerat stillbilder tagna ur den så kallade obduktionsfilmen. Också andra svenska medier har publicerat bilderna. Dessutom körde TV4 dokumentären i repris på uppmaning av sina tittare.

Nå, var nu detta de bevis som så många väntat på? Nej, sannolikt inte. Jag måste erkänna att jag själv hade höga förväntningar eftersom de stillbilder som jag haft tillfället att se redan i juli hållit högre klass än något jag hade väntat mig. Det fanns en sannolikhet att de kunde vara äkta som jag bedömde som god.

Men filmen, eller åtminstone de omkring fem minuter som TV4 visade, motsvarade inte förväntningarna.

Den döda utomjordingen var i flera sekvenser påfallande gummilik, sårkanterna var överdimensionerade, alla närbildstagningar flimrade och skakade på ett omotiverat sätt.

Därtill kommer en del fakta runt själva filmen som är besvärande för Santilli. För det första att fotografen inte trätt fram. Detta skulle förstås vara det dummaste han kunde göra.

Vi måste betänka att många i USA är fullständigt övertygade om att militären döljer något (liksom jag,

även om jag fortfarande inte har en aning om *vad* de döljer). Fotografen skulle då kunna råka illa ut genom att släppa ut sin hemliga kopia.

FOTOGRAFEN ETT MYSTERIUM

Om fotografen verkligen existerar borde han ha skyddat sig mot eventuella repressalier från militären genom att träda fram. Då skulle militären aldrig kunna skada honom. Nu kan man tvärt om röja honom ur vägen så att han aldrig kan avslöja vad han vet.

Och det var dessutom precis vad som hände. Nyheten om fotografens död kablades ut över världen. Men så i nästa andetag var han inte död i allafall. Uppgiften hade varit fel. Vem tänker inte på Schrödingers katt?

FEL ANTAL FINGRAR?

Dessutom var det åtminstone ett vittne till Roswell-händelsen som i TV-dokumentären uttryckte förvirring inför det faktum att de döda utomjordingarna hade sex fingrar.

Nu är det förvisso nästan 50 år sedan Roswell-incidenten inträffade, men vissa saker glömmar man aldrig. Därbland huruvida en påträffad död utomjording har fem fingrar, eller sex. Det är jag övertygad om.

Mot filmens äkthet talar också det faktum att analysen av filmen dröjer, trots löften om motsatsen. Det verkar som om Santilli är mån om att få tillbaka produktionskostnaderna (vilka säkert uppgår till flera miljoner om filmen är en förfalskning), och därtill en nått liten summa i vinst.

En god gissning är att Santilli tjänat flera miljoner kronor på sin film — och fler blir det. Bara de svenska kvällstidningarna har förmodligen ensamma betalat flera hundra tusen kronor för rätten att publicera bilder ur filmen.

Nu är i och för sig Santillis profitering inget bevis för att filmen är en förfalskning, men alla komprometterande detaljer sammantagna är faktiskt ett gott tecken för att det förhåller sig så.

"Men hur kan du säga att utomjordingarna inte är gummiartade, och att deras sårkanter inte blir tjocka, eller att fotografens skakighet inte beror på att han var stressad och skrämdd av situationens allvar?", undrar kanske någon.

RIGOR MORTIS?

Faktum är naturligtvis att jag inte kan vara säker på detta, men det är osannolikt. Om utomjordingarna är så extremt lika oss som ändå var fallet i den här filmen, varför skulle de då inte drabbas av rigor mortis (likstelheter), såsom vanliga människor? Och varför skulle de se så lika ut utanpå, men så annorlunda ut inuti?

Vad gäller fotografens skakighet måste man utgå från att en yrkesfotograf alltid vill göra ett så bra jobb som möjligt. Ju underligare händelse som ska dokumenteras, desto viktigare att vara stadig på handen.

AVSLÖJANDE TELEFON

Till slut verkar det också som om det slutgiltiga beviset mot filmens äkthet framkommit. Telefonen som syns

på väggen i flera avsnitt av filmen började tillverkas först 1954. Filmen, om den varit äkta, skulle ha varit tagen 1947.

Min gissning, och jag tror den är god, är att filmen är en solklar förfalskning. Även om den är god. Eller vad tror *du*?

□ □ □

Fotnot: Schrödingers katt syftar på ett teoretiskt experiment inom kvantfysiken. Experimentet bygger, något förenklat, på följande. En partikel kan välja två sätt att röra sig, vi kallar dem höger och vänster. I en låda som är helt försluten sitter en katt tillsammans med en patron cyanidgas.

Om partikeln, som styrs av slumpen, går till vänster krossas cyanidbehållaren och katten dör, medan höger innebär att katten får leva.

Fysikerna vet att människan med tanken påverkar ett fysikaliskt experiment. Det är inte förrån någon öppnar lådan för att se om katten lever eller är död som partikeln bestämmer sig för om den ska gå till höger eller vänster.

Innan någon öppnar lådan och tittar efter är katten både levande och död — den har hamnat i ett mellan-tillstånd. Krångligt? Ja, det är det.

Mystiska ljussken flög i V-formation

Kenneth Ådén hade just kommit hem från jobbet. Eftersom han arbetat kvällsskift var klockan redan halv ett på natten när han gick i säng. Han låg och tittade ut genom sovrumsfönstret då han plötsligt fick se ett märkligt ljussken på natthimlen.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM / BILD: GERT SANDSTRÖM

Det var den 24 oktober förra året. Hösten höll på att övergå i vinter. På marken låg det snö, men bara lite. Klockan var ungefär tolv på natten när Kenneth Ådén kom hem till sin bostad i Robertsfors efter att ha arbetat kvällsskift på sitt arbete.

LUGNT OCH STILLA

Robertsfors är ett litet, lugnt samhälle som ligger precis mitt mellan Umeå och Skellefteå, några kilometer in från den vältrafikerade E4:an.

Samhället låg tyst och tomt. Ett molntäcke gjorde mörkret djupare än det annars skulle ha varit.

När Kenneth kommit hem gjorde han sig snabbt klar för att gå i säng. Klockan var ungefär halv ett när han gick och la sig.

Utanför sitt fönster kunde Kenneth bara se mörker. Han låg och tittade ut i den svarta natten och funderade.

LJUSSKEN PÅ HIMLEN

Plötsligt såg han ett ljussken. Han spärrade upp ögonen. Ljuset verkade befinna sig inne bland molnen. Sedan kom det ett till, och sedan ännu ett.

Totalt fem stycken ljussken, lampskärmsliknande till formen, svävade uppe bland molnen. Kenneth bedömde att de befann sig ungefär 300 meter upp i luften, och såvitt han kunde bedöma så flög de i V-formation.

De fem ljusen svävade långsamt från norr mot söder och lyste med ett konstant gulvitt sken i en styrka som motsvarade 50-watts glödlampor.

Efter kanske femton sekunder försvann ljusen utom synhåll, upp bland molnen.

Nyfiken, och samtidigt rädd, satte sig Kenneth upp i sängen. Han vände sig till sin fru, Rosie och ruskade henne lätt tills hon vaknade.

- Vakna, sa Kenneth.

Rosie vaknade snabbt, och blev lite rädd eftersom Kenneth aldrig brukar väcka henne när han kommer hem efter jobbet.

- Vad är det? Har det hänt något?

- Nej, det är inget särskilt.

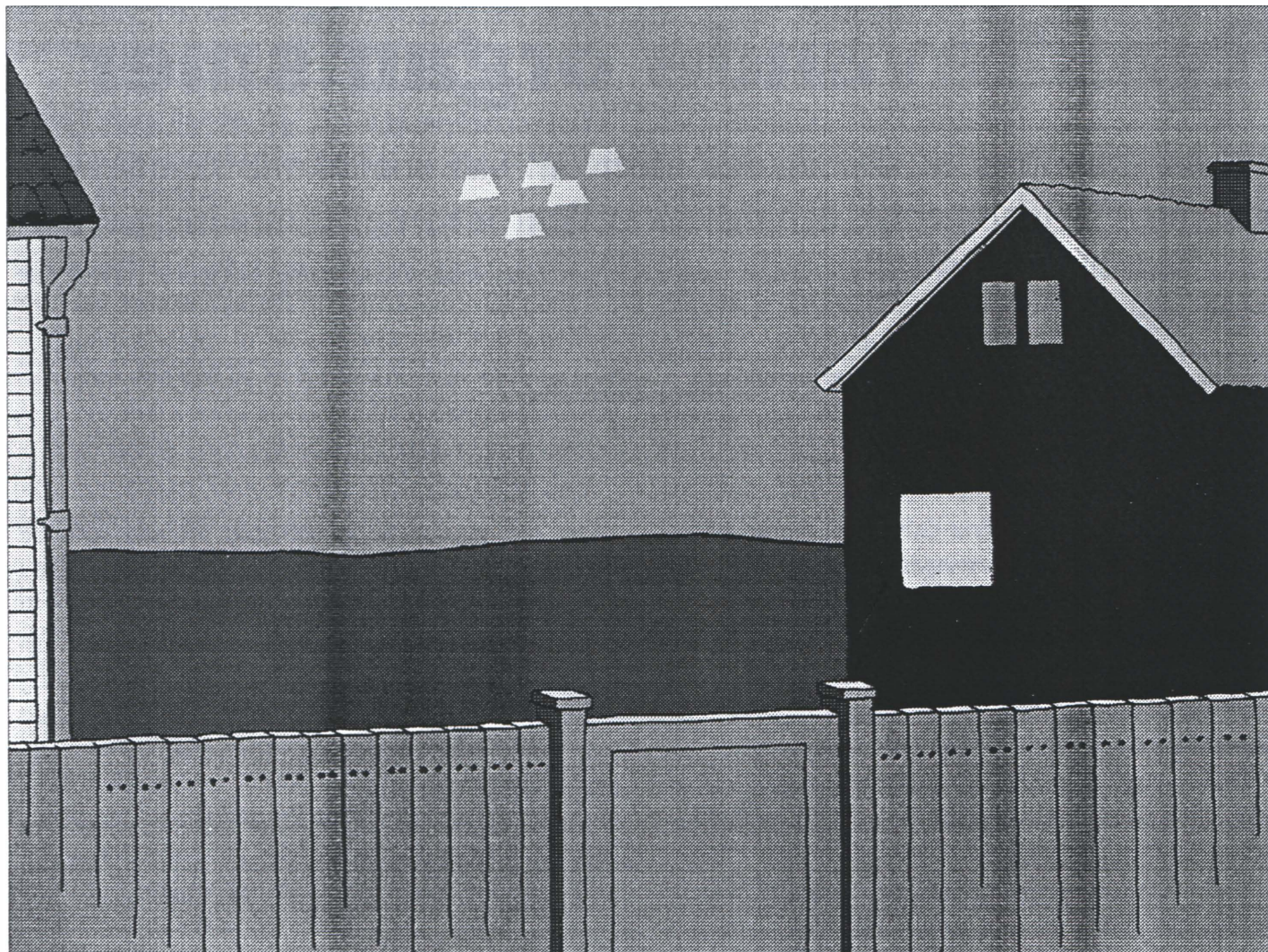
Rosie såg dock i sin mans ögon att *något* var det.

- Det var något som flög förbi därute, något som inte var ett flygplan.

Rosie har förklarat att hennes man var så försiktig för att han inte ville skrämma henne. Han vet att hon är oerhört skrämmd av tanken på att det kan finnas liv ute i rymden, och av tanken på att det kanske kan komma besökare från rymden.

UFO-INTRESSERAD

Vid intervjuer har det framkommit att Kenneth alltid varit intresserad av UFO, och att han brukar läsa böcker i ämnet. Sonen som är åtta år har "ärvt" intresset av sin far, men Rosie är helt ointresserad.

Kenneth Adén såg fem stycken lampskärmsformade föremål sväva fram på den mulna natthimlen.

Både Kenneth och hans fru ger ett mycket gott och trovärdigt intryck. Att Kenneth såg något uppe i luften den här natten står höjt över allt tvivel. Men vad?

Personligen tror jag faktiskt inte att Kenneth färgats av sitt UFO-intresse när han beskriver det han såg. Han använder ord som "lampskärmsliknande", något som inte direkt talar för att han ska ha hittat på historien. Inte verkar det särskilt troligt att han skulle ha väckt frun med en påhittad historia heller, eftersom han känner hennes rädsla väl.

INGET FLYGPLAN

Finns det någon tänkbar naturlig förklaring? Till att börja med kan vi i alla fall konstatera att det inte var något flygplan han såg. Visserligen skulle man kunna tänka sig att något flygplan passerat över samhället, men det stämmer inte med tider eller rutter. Dessutom rörde sig fenomenet mycket långsamt och såg inte ut som något flygplan.

En tanke som slog mig när jag tog emot den här rapporten var att det den 25 oktober var Förenta Nationernas (FN:s) 50-årsdag. Kunde det ha något med Kenneths upplevelse att göra?

Jag ställde några frågor till Kenneth och fick fram att det i nordlig riktning från Kenneths bostad, alltså åt det håll UFO-fenomenet kom ifrån, finns en flyktingförläggning.

Var det så att man på flyktingförläggningen genomförde någon manifestation till åminnelse av FN:s födelse?

Svaret på den frågan har inte gått att få. Det har inte gått att bekräfta att det skett någon aktivitet på förläggningen vid den här tidpunkten, och det stod ingenting i tidningarna om det heller.

Inte heller Kenneth själv eller hans fru har hittat någon förklaring till det inträffade. Tills vidare får vi därför nöja oss med att konstatera att fenomenet är oförklarat. Ett UFO, med andra ord.

Rymdlevande organismer

Det har framförts en stor mängd idéer om vad som skulle kunna ligga bakom UFO-fenomenen, och många av dem är mer eller mindre spekulativa. Teorin om de rymdlevande organismerna kan man nog säga tillhör de mera vågade.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

En naken människa behöver en viss temperatur runt sin kropp för att kunna överleva. Vid omkring 20 plusgrader går gränsen för en komfortabel tillvaro för den oklädde.

Redan vid 10 grader är människans överlevnad starkt hotad utan klädesplagg. Vid 0 grader är sannolikheten att överleva lika liten som temperaturen.

Om man går åt andra hållet så är 30 grader ganska varmt, och steker solen så måste man hålla sig undan för att inte bränna kroppen.

Redan ganska måttliga temperaturer kräver god tillgång på vätska för att kroppen inte ska torka ut.

Vid en temperatur på 50 grader och uppåt är människokroppens fysiska överlevnad hotad. Så är det utan tvekan, men vad har det med UFO att göra? Ha tålamod ett ögonblick så ska jag förklara.

Om man tittar på jordens oceaner så finns där en mängd olika arter — fiskar, vattenlevande däggdjur (valar, till exempel) och andra mer eller mindre fantastiska varelser. Alla dessa har, precis som människan, specifika krav på den omgivande miljön för att kunna överleva.

Vissa arter kräver en exakt salthalt i vattnet för att överleva, andra en viss temperatur på vattnet, medan andra återigen ställer andra krav på den miljö som ska hålla dem vid liv.

Människan kan ju klä på sig och bygga hus för att stänga ute klimatförändringar som är ohälsosamma (extrem värme, kyla eller oväder av olika slag). Men djuren kan inte detta. Följden blir att deras utbredning bestäms av på vilka platser det existerar de betingelser som motsvarar deras behov.

Medan människan kan bosätta sig i norra Sverige så kan många djur inte göra detta, eftersom de inte klarar den stränga vintern.

Det här innebär kort och gott att alla levande varelser, utom i viss mån människan, bara kan leva i en miljö med exakt rätt förutsättningar.

Varför vissa djuphavsfiskar lever nära havets botten där det både är kallt (omkring +3 grader Celsius) och mörkt är svårt att förklara. Man kan ju tycka att havsdjupet vore den sista miljö som en levande varelse skulle söka sig till.

Icke desto mindre finns ett stort antal varelser som söker sin tillflykt till havets botten. Varför? Det kan vi omöjligen veta, men det finns åtminstone två gångbara förklaringar.

Den första är att havets djup ger ett skydd för den som kan överleva där. Antalet rovfiskar är färre, och en gång i tiden fanns det naturligtvis inga alls. Den art som först anpassade sig till en existens på havets botten hade sin överlevnad tryggad för lång tid.

Sedan finns också möjligheten att det inträffat mutationer som tvingat de "vanskapta" varelserna att söka sig neråt, eftersom deras kroppar inte bara tål utan behöver ett högre tryck för att fungera tillfredsställande.

Exakt varför det lever djur längst nere i oceanernas djup vet ingen, men de finns där likafullt.

Om man följer det här resonemanget fullt ut kommer man att finna en förklaringsmodell för vissa UFO-fall, nämligen den om de rymdlevande organismerna.

Precis som havets innevånare kan man tänka sig att det existerar livsformer som kräver livsbetingelser som bara finns uppe i de yttersta lagren på vår atmosfär, eller kanske till och med utanför densamma, men i jordens absoluta närhet.

Dessa organismer skulle antingen kunna ha uppkommit på jorden eller någon annanstans. De skulle

också ha kunnat ta sin tillflykt till de högre sfärerna av samma två anledningar som gjort att havsorganismerna sökt sig neråt i havens djup:

1. För att det inte finns (eller åtminstone inte fanns) några fiender där. Det tryggar överlevandet.

2. En mutation kan ha medfört att de inte kan leva någon annanstans.

Nu är ju det här bara spekulationer. Hur skulle en fysisk livsorganism kunna överleva "där uppe". En muterad hare skulle väl otvivelaktigt trilla ner?

Alldeles säkert är att en eventuell livsform i atmosfären inte kan ha en fysisk kropp av det slag som de livsformer som vi är vana vid här nere på jordytan.

Man skulle kunna tänka sig någon typ av amöbliknande väsen som svävar omkring högt uppe i stratosfären, kanske mycket små.

Men man skulle också kunna tänka sig större kroppar som existerar utanför jordens dragningskraft. Dessa skulle kunna få sin energi direkt från solen istället för från en varm atmosfär.

Hur ett rymdlevande väsen skulle se ut eller hur det skulle trygga sin tillgång på materia och energi går inte att säga.

Men nu är det här väl ändå spekulationer som är helt tagna ur luften? Självklart. Och ändå inte, eftersom det finns en hel del observationer som skulle kunna vara till stöd för teorin.

En del av de fenomen som vi brukar betrakta som "eldklot" eller "klotblixliknande" har en del märkliga egenskaper. Inte nog med att fenomenen är märkliga i sig själva, utan de beter sig också märkligt.

Om man utgår från att ett eldklot är ett dött fenomen, ett fysikaliskt fenomen, så borde det också agera därefter. Men faktum är att en hel del eldklot setts agera efter mönster som måste betraktas genomtänkta.

Eller vad sägs om klot som flyger över en väg, och svänger där vägen svänger? Kanske skulle man kunna förstå om ett elektriskt fenomen följer efter en väg med elledningar vid sidan, men en grusväg på landsbygden där inga sådana finns?

Det finns hundratals exempel på lysande, plasma-liknande fenomen — runda eller med annan form — som även ur en objektiv synvinkel måste sägas ha betett sig mer eller mindre intelligent.

Om man analyserat ett föremåls beteende och kommit fram till att det agerat intelligent, till exempel genom att åka slalom *mellan* träden i skogen i stället för att krocka med dem, så kan man konstatera följande:

Antingen styrs föremålet av en intelligent livsform eller så *är* det en intelligent livsform i en skepnad som är så långt ifrån vad vi kunnat föreställa oss en sådan att vi inte kan förstå det vi ser fast vi har det alldeles framför ögonen.

Nu är det säkert en och annan som tänker. "Hur dum får man egentligen vara?" Och det kan jag förstå. Men nu är det en gång så att vi engagerar oss i ett fenomen som är så kolossalt förbryllande att vi, till dess att vi fått en tillfredsställande förklaring, tvingas hålla sinnet öppet för *allting*.

Problemet med diskussionen om hypotetiska förklaringar av UFO-fenomenet är att de alla tenderar att bli filosofiska till sin natur. Och det är svårt att veta när man i tanken skapar olösbara problem, sk paradoxer. (En paradox är ett problem med inbyggt motsatsförhållande. Ett exempel: Om Gud är allsmäktig så kan han göra vad som helst. Det finns inga begränsningar. Kan då Gud skapa en sten som är så stor att han själv inte kan lyfta den? Problemet är en paradox, och någonstans måste det ju vara ett fel i frågeställningen. Men det är omöjligt att peka på exakt vad).

Tanken på fritt existerande livsformer, "energi-väsen", i atmosfären kan delvis anses vara en paradox. Om dessa väsen existerar så har de på något sätt frigjort sig från behovet av materia och kanske också till viss del från tillförsel av energi. Därmed är de inte längre beroende av vår värld för att existera. Och om de inte är det, hur kommer det sig då att de stannar kvar här?

Dock behöver det inte vara en paradox eftersom ett väsen kan välja att vistas på en plats utan att vara tvingad till det av yttre omständigheter.

Någonting som talar både för och emot en så här ovanlig UFO-teori är det faktum att UFO-fenomenen så ofta beter sig irrationellt.

Ett irrationellt (men samtidigt så vitt man kan se) styrt beteende skulle kunna bero på att det handlar om organismer med relativt låg medvetandegrad. Eller kanske inget medvetande alls. Och tvärt emot så kan det också vittna om en mycket högre form av intelligens som kanske försöker överbrygga de enorma barriärerna mellan våra arter och kommunicera.

Hur det nu förhåller sig med de rymdlevande organismernas vara eller icke vara så visar teorin en tydlig sak: Även i de mest absurda förklaringsmodeller till UFO-fenomenen så finns det guldgrubben. Kanske kan vi inte helt ta teorierna till oss. Men vi kan inte heller helt ta avstånd ifrån dem. □

Det oförklarliga

Vi människor söker förklaringar på allt sådant som vi inte förstår. Det var detta som en gång föranledde Isaac Newton att inte bara konstatera att äpplen faller neråt, utan att fråga sig *vad* detta beror på? Men tänk om man plötsligt ställs inför ett problem som är olösbart?

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

Att vi människor inte kan allt står mer och mer klart för oss. Detta är ett sundhetstecken. Förmågan att inse sin egen begränsning är ett av de yttersta tecknen på intelligens. För intelligens är på intet sätt detsamma som att veta och kunna allt. Tack och lov, eftersom det endast är en Gud givet att veta allt.

Det är en fantastisk utveckling som sker i vår värld. Ur vårt dagliga perspektiv anar vi knappast vidden av alla revolutionerande upptäckter som görs av hängivna forskare varje dag.

Under det enda år som ligger framför oss kommer det att ske lika mycket teknisk utveckling, och göras lika många innovationer och upptäckter som under de tio föregående åren. Och under de föregående tjugo åren hände det lika mycket som under hundra år dessförinnan.

Denna utveckling beror till en liten del på att vi människor blir fler, men framför allt på att utveckling är en självaccelererande process. Och vi står bara vid randen av den verkliga explosionen. Inom några årtionden kommer de snabba framstegen och de komplicerade upptäckterna förmodligen att göras av datorer.

Människans roll kommer att bli den kreative övervakarens. Matematikerns och fysikerns roll kommer till en viss del att övertas av superdatorer med en kapacitet som vi idag inte ens kan tänka oss.

Och samtidigt sker ett uppvaknande hos människan. Vi förstår mer och mer att vi inte kan sätta oss över den natur som vi så ovillkorligt är en del av. På så sätt kommer vi en dag kanske att kunna lösa många av de problem som idag verkar oövervinnliga — svält, miljöproblem, krig och så vidare.

Samtidigt som den tekniska utvecklingen alltså varit en av våra värsta fiender så innehåller den också potentialen att vara vår frälsare i en högst världslig mening.

Men med ökad kunskap hos oss människor ökar också insikten om att vi *aldrig* kommer att förstå eller finna svaren på de stora frågorna.

Vem skapade världen? Gud? Men tänk om den *alltid* har funnits? Eller värre ändå: tänk om frågan helt och hållet *saknar svar*?

Nu vet jag att det här är ganska djupa filosofiska idéer. Men filosofi är vårt förnämsta instrument vid diskussioner om förklaringar på svåra problem.

Tänk om UFO-fenomenet inte bara är en svårförståelig företeelse, utan helt saknar såväl orsak, ursprung som förklaring? Tänk om de *bara finns*?

Alla känner väl till diskussionen om vilken som var först — hönan eller ägget. Samma frågeställning får man om man påstår att Gud skapade universum. För vem skapade då Gud? (Och vem skapade den som skapade Gud?).

Vissa kedjor av händelser — kedjor av så kallad orsak och verkan — tycks uppenbarligen inte ha någon början. Ofta är vi människor böjda att härleda detta till att vi är så begränsade i vår fattningsförmåga. Det finns med andra ord en början på kedjan även om vi inte kan se den.

Men tänk om det inte finns någon början? Tänk om Gud alltid har funnits, eller om universum alltid har funnits, eller om det existerar andra företeelser (till exempel det som vi kallar UFO-fenomen) som alltid har funnits?

En del skulle kanske kalla ett sådant resonemang för strunt. Men vetenskapsmän har nyligen upptäckt en stjärna som tycks vara äldre än big bang.

Egentligen behöver man väl inte säga mer. Även om vi och vår värld är resultatet av en big bang, så uppträdde denna i ett universum som i så fall redan existerade. Big bang var i så fall ingen början, ingen *förklaring*, till vår världs tillkomst.

Jag tycker det är viktigt att man vågar tänka tanken att en del problem helt enkelt saknar lösning. Hjärnan tycker inte om att tänka så. Men tyvärr tycks olösbare problem vara en del av vår verklighet, en verklighet som vi ufologer till varje pris måste våga se som den verkliga är. □

En sann spökhistoria

Tänk dig att dela din bostad med osynliga gäster som kommer och går! Det är precis den verklighet som en del människor lever i. Möt familjen Andersson, som haft upplevelser av spöken i många år.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

Det lilla huset ligger ensligt beläget i det norrländska landskapet. Bakom knuten sträcker sig granskogar så långt ögat kan nå.

Det vilar en märklig frid över platsen, nästan som om den låg i en annan värld. Fågelsången är vacker, men dämpad. Avlägsen skulle man kunna säga.

Något knakar ute i skogen, sedan hörs inget mer. Kanske var det en älg som trampade omkring, kanske var det något annat.

Huset är rött, precis som så många andra hus ute i landet. Det är vardagligt, och ser ombonat och trevligt ut. Kanske är det något förfallet, men inte så att det förtjänar epitetet spökhushus. Om det nu inte vore för att familjen som bor här påstår att de verkligen gästas av osynliga andeväsen.

STEG PÅ ÖVERVÅNINGEN

Ute på gården står ett par ensamma björkar, och deras grenar rör sig lätt i den svaga vinden. Ett och annat gult löv faller genom den kalla luften och landar mjukt på den gulnade gräsmattan, vars vildvuxenhet gör att den snarast påminner om en äng.

Det är svårt att tro att det här är ett tillhåll för spökerier — för vår världs kontakt med en annan. Ändå är det något märkligt. en vag känsla av att något är annorlunda här.

Genom köksfönstret ser man ut över en liten sjö. Vattnet är djupblått och gränsar mot en klar himmel. Jag sitter vid köksbordet och dricker kaffe tillsammans med Annelie Andersson. Det är hon, hennes make och de bägge barnen som upplever spökerierna.

- Det har hållit på i många år nu, berättar Annelie. Det är så vanligt att man bara tänker "jå så det är dags igen" när något händer.

- Kent, min make, var lite skeptisk till det här till en början, eftersom det först var jag och sedan barnen som lade märke till de märkliga händelserna.

- Det tog dock inte lång tid innan han visste vad vi talade om. Han ändrade uppfattning sedan han själv råkat ut för små incidenter.

Annelie berättar att spökerierna kan uppenbara sig på många olika sätt. Det kan vara en sådan sak som att

det hörs steg uppe på övervåningen fast det inte är någon där.

- Jag och Kent sitter nere, och barnen sover i sina sovrum på bottenvåningen. Plötsligt hörs något som släpar sig över golvet där uppe. Ett tungt ljud, som av dystra steg.

- Det här är visserligen ett gammalt hus, och vi vet att en del ljud som hörs beror på rörelser i träet. Det är inget konstigt med det. Men det här är tydliga ljud, ingenting som man misstar sig på.

KALLA VINDDRAG

- Sedan kan det vara själva luften som ändrar karaktär. Det är som om temperaturen sjunker i rummet. Det blir alldeles kallt, även om det sker mitt i sommaren och man känner att någon eller *något* är närvarande.

Annelie ser lite blek ut när hon berättar, men försäkrar att hon trots att hon är mörkrädd, aldrig blivit skrämmd av spökerierna.

- Det är något naturligt över det, menar hon. Jag blir alltid lugn. Det är också en slags vördnad man känner. Det finns något mer än bara vi, världen är än mer fantastisk.

Hon ändrar sitt påstående nästan genast.

- Jo förresten, säger hon. De allra första gångerna som vi upplevde närvaron av detta okända väsen blev jag rädd. Men inte av händelserna i sig, utan mer för att det var något nytt. Man blev tvungen att lära sig ett nytt sätt att tänka.

- Och när det väl var gjort så förstod man att det här inte var något farligt. Bara naturligt.

Det flyger förbi en kvittrande fågel utanför köksfönstret. Kanske säger den precis samma sak, fast på sitt språk.

TRÄDET SKAKADE

- Det har hänt flera gånger att vinddraget åkt rätt genom rummet utan förklaring. En gång fick det till och med ett fikusträd som står mitt i vardagsrummet att skaka som om det vore jordbävning.

- Men trädet var det enda som rörde sig i hela rummet. I övrigt var allt märkligt stilla och tyst.

Annelie visar mig senare platsen där det här hände. Trädet står framför en dörr som är igenbommad. Den leder bara ut i hallen, inget märkligt med det.

Jag söker med blicken efter naturliga förklaringar till det vinddrag som Annelie beskrivit, men finner inget. Det finns ingen ventil där det kan strömma in luft, och alla fönster befinner sig på motsatta sidan rummet. Om något av dessa hade varit öppet så skulle många fler blommor ha svajat.

RÖSTER

Annelie förklarar att flera av familjens medlemmar hört röster och viskningar.

- Det är framförallt barnen, de är känsliga för det här. De har till och med sett "spöket", och hävdar att det är en kvinna. De pratar alltid om det som "hon".

- Men även om vi hört röster så har vi aldrig lyckats höra vad de säger, och vi har heller inte kunnat peka ut varifrån de kommer. Det är som om de kommer från själva luften vi andas. Det är en mycket märklig känsla.

- Kanske projiceras tankar i våra huvuden, filosoferar Annelie som poängterar att det inte är några hjärnspöken.

- Vi är ofta flera som hör samma ljud, och även våra gäster har varit med om ett och annat.

Annelie tittar klurigt på mig, och jag kommer på mig själv med att lyssna lite extra. Kanske finns det något ljud i huset som inte borde vara där. Annelie är ensam hemma, barnen är i skolan och maken på arbetet.

Allt är tyst. Och tur är väl kanske det. Hur skulle jag själv reagera om jag fick höra något?

FÖRSVUNNA SAKER

Ett annat märkligt fenomen är de försvunna sakerna. Det händer någon gång då och då, oftast i samband med ljudfenomen i huset — smällar, knackningar eller steg — att småsaker försvinner.

- Det kan vara en cigarettändare som jag lägger ifrån mig på bordet. Jag vänder mig bort ett ögonblick, och sedan är den borta.

Jag frågar Annelie om det här inte bara är vad alla människor ibland råkar ut för, helt enkelt ett utslag av tankspriddhet.

- Nej. Sakerna som försvinner hittas aldrig åt igen. Men vi är glada att det bara är betydelselösa saker som försvunnit, aldrig föremål som har stort affektionsvärde. Inga ringar eller smycken har till exempel försvunnit.

DÖRRAR ÖPPNAS

- Det känns ganska fånigt att berätta det, eftersom det känns som en dålig skräckfilm, men vi råkar ofta ut för att dörrar öppnas och stängs. Vi kan stänga en dörr tio

gångar en kväll, och när vi går förbi där nästa gång står den öppen likafullt.

Dörrarna är en gåta som familjen grunnar mycket på. De har aldrig sett någon av dem öppnas, men har försökt vänta ut fenomenet utan resultat.

- Kanske vill spöket inte att vi ska se vad det gör. Det kanske skojar med oss, föreslår Annelie.

- Hur som helst har det blivit som en lek för oss att försöka ta spöket på bar gärning, men det har tyvärr aldrig lyckats.

POLTERGEIST?

När vi har suttit och pratat ganska länge om spökerierna berättar Annelie plötsligt en sak som får mig att rynka på ögonbrynen.

- Egentligen började spökerierna redan långt innan vi flyttade hit. Vi bodde i staden vid den tiden, i en ganska stor lägenhet.

- Det första vi märkte var att det försvann saker, precis som det gör nu. Små, värdelösa föremål som vi kanske aldrig skulle ha saknat om vi inte så väl vetat var vi haft dem.

- Sedan kom ljuden och allt det andra.

Det Annelie berättar om påminner inte om något spökfenomen, utan snarast om det som brukar kallas för poltergeistfenomen.

Skillnaden mellan de två typerna är bland annat att spökerier anses vara platsbundna medan poltergeistfenomen snarare tycks hänga samman med en enskild individ. Det är den distinktion mellan företeelserna som görs inom den parapsykologiska forskningen.

När jag nämner det här för Annelie blir hon konfunderad. Enligt gängse begrepp kanske det här är en poltergeist (tyska för "bullerande", ett uttryck kommit av att fenomenet medför oväsen), men hon säger att för dem är det här ändå deras "spöke".

Oavsett om det är ett spöke eller en poltergeist så är det inte att ta miste på Annelies uppriktighet. Det hon berättar har verkligen inträffat, om än det naturligtvis är omöjligt att bevisa att det har de orsaker som hon påstår.

SPÖKERIER – VAD ÄR DET?

När vi kommit in på diskussionen om spökerier kontra poltergeistfenomen försöker jag beskriva min syn på de båda företeelserna för Annelie.

Eftersom poltergeistfenomen tycks hänga samman med en enda person är det lätt att föreställa sig att detta fenomen inte alls är fråga om någon andlig varelse, utan helt enkelt en psykisk projektion från personen ifråga.

Det verkar som om känslorna hos en människa kan bli så starka att de kan påverka omgivningarna. Verk-

liga spökerier, å andra sidan, tycks vara ett yttre fenomen av något slag.

När vi talar om detta kommer Annelie att tänka på att alla familjemedlemmar har beskrivit fenomenet som inträffat när de varit ensamma hemma. Även barnen. Detta talar emot poltergeistteorin. Kanske är det i själva verket två olika fenomen, eller en helt ny typ — vem vet?

Vi är inte ute efter att göra någon utredning på vilken typ av fenomen det här är fråga om. Vi nöjer oss med att konstatera att det handlar om verkliga händelser upplevda av verkliga, högst vanliga människor.

RÄDSLÅ FÖR MÄNNISKOR

Precis innan jag åker ber mig Annelie en sista gång om en försäkran att de ska få vara anonyma. Jag lovar henne detta, men tycker samtidigt att det är synd att allmänheten är så intolerant.

Människor som Annelie borde öppet få redovisa sina erfarenheter och känslor utan risk för repressalier.

Och visst kan de flesta berätta utan problem, men Annelie bor i utkanten av en liten by där alla känner alla.

Och som norrlänning förstår jag problemet. Om

snacket väl kommer igång i ett litet samhälle så går det knappast att få stopp på det. Under mina många resor runt om i de nordligaste länen har jag mött samhällen och byar med en utbredd intolerans, men naturligtvis också samhällen som är precis raka motsatsen — öppna och hjärtliga.

Avslutningsvis vill jag säga en sak till alla er därute som själva har upplevelser av övernaturlig karaktär. Ni är inte ensamma om att ha märkliga upplevelser, glöm aldrig det.

Människor överallt delar erfarenheter av övernaturlig karaktär. Någon gång i framtiden, när mänskligheten uppnått tillräcklig mognad för att tala öppet om allt, då kommer allt detta att vara accepterat, om än kanske inte förklarat.

Fram till dess får det förbli vår gemensamma hemlighet. □

Fotnot: Annelie och Kent Andersson är fingerade namn. Bakom pseudonymerna gömmer sig en medelålders kvinna i ett litet norrländskt samhälle, och hennes make. Trots sina upplevelser lever de ett normalt liv tillsammans med sina barn.

Korta UFO-rapporter

Den 13 september 1986 bestämde sig tre personer för att åka till Rödingträsket, Fredrika, för att fiska. De tog bilen och körde de ca 10 mil till Rödingträsket, där de ordnade båt och fiskekort. När de åkt med båten halvvägs över sjön fick de syn på ett starkt ljussken som lyste ner mot vattenytan där de just passerat. Ljusfenomenet, som stod strax ovanför molnen, lyste nedåt i trattform. Efter ca 1,5-2 minuter sögs ljuset upp mot molnen. Det blev totalt mörkt, men på himlen syntes ett grönskimrande "avgasmoln", som sedan syntes under ca 90 minuter.

En familj har ett litet torp ca 1,5 mil väster om Rödingträsk. En julkväll 1990 satt delar av familjen ute på den provisoriskt byggda altanen och njöt av den ljumma kvällsbrisen. Plötsligt uppmanade en av föräldrarna de andra att titta bort mot en myr vid bergets kant. De kunde då alla se ett grönskimrande ljus som liksom sökte av myren, fram och tillbaka. Efter ca 15-20 minuter åkte ljuset upp i molnen. Pappan i familjen reflekterade mest över att ljuset hade en kant undertill när det åkte upp i molnen.

En kvinna i 18-årsåldern var sommaren 1995 tillsammans med några kompisar i sin stuga, som ligger i närheten av Fredrika. En kväll efter några dagars vistelse i stugan skulle sällskapet gå och bada i en sjö. När de gått en bit fick de se ett sökande ljus som åkte över området strax framför dem. De blev alla livrädda och sprang raka vägen tillbaka till stugan. De kände sig dock inte trygga i stugan, utan packade och skyndade hem till Vännäs.

Den 14 december 1995 var två kvinnor på väg hem från skolan i Umeå. Vid Övre Rödå mot Rödånäset mötte de en bil. När de passerat bilen och kört ca 100 meter blev de vettskrämda. Alldeles framför bilen åkte ett silverfärgat rugbybolls-liknande föremål som var ca 0,5 meter långt och svävade ungefär 4 meter ovanför marken. Föremålet hade tre framåtriktade lampor och två fönster eller lamprader längs sidan. Föremålet åkte snett över vägen, ner för en slänt och ut över en åker. Kvinnorna, som saktade in bilen direkt de såg föremålet, kunde följa det med blicken till dess det "bara försvann" ute på åkern.

Farkosterna som tar över efter rymdfärjan

Rymdfärjorna skulle göra rymdresorna billiga, men de blev inte den ekonomiska framgång som NASA hoppades. Varje uppskjutning kostar över tre miljarder kronor. Men nu pågår utvecklingen av nästa generation billiga, återanvändbara rymdfarkoster. Om allt går enligt planerna tas dessa i bruk tidigt nästa årtionde.

TEXT: GERT SANDSTRÖM / BILDER: NASA

I år är det 15 år sedan en ny epok inom rymdhistorien inleddes. Det var den 12 april 1981 när *John Young* och *Robert Crippen* premiärflög rymdfärjan *Columbia*. Äntligen hade man en rymdfarkost som gick att använda om och om igen. Detta skulle enligt planerna göra rymdresorna billiga. Men resultatet blev ett helt annat. Faktum är att en enda uppskjutning av en rymdfärja kostar cirka 500 miljoner dollar, eller drygt tre miljarder kronor, och hittills har rymdfärjorna skjutits upp fler än 75 gånger.

NASA planerar nu att privatisera rymdfärjorna och sköta dessa tillsammans med *United Space Alliance*, som är ett kompanjonskap mellan *Lockheed Martin Space Operations* och *Rockwell International*. Genom detta samarbete räknar NASA med att spara som minst en miljard dollar om året, eller cirka 6,8 miljarder kronor.

EN NY GENERATION RYMDFARKOSTER

Det är främst rymdfärjans misslyckande på det ekonomiska planet som har lett fram till att NASA nu letar rymdfärjans efterträdare. Sedan ett antal år pågår utvecklingen av nästa generation Reusable Launch Vehicles (RLVs), dvs återanvändbara startfarkoster. För att kunna hålla nere kostnaderna skall dessa farkoster använda inbyggda enstegsraketer som är starka nog att ta farkosten ut i rymden. Denna typ av farkost brukar kallas Single Stage To Orbit (SSTO).

Om en enstegsraket skall kunna nå rymden måste farkosten vara mycket lätt, annars räcker inte bränslet. En tung raket behöver mera bränsle, men blir då samtidigt tyngre varvid ännu mer bränsle behövs.

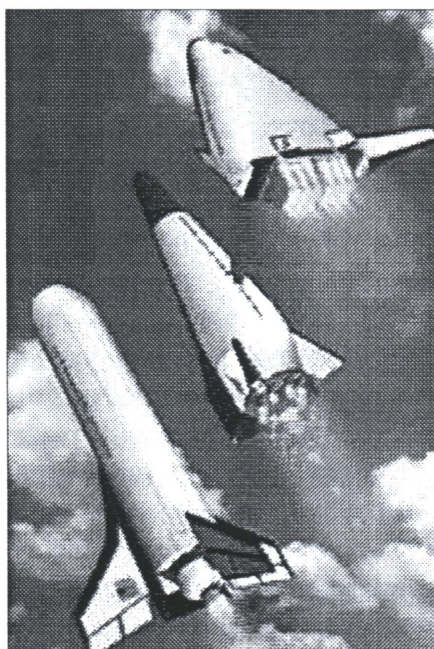
Att man nu tror att det är möjligt att bygga billiga återanvändbara rymdfarkoster beror på de stora framsteg som gjorts inom material-, elektronik- och raketområdena. Dagens material är starkare och lättare,

elektroniken säkrare, och raketmotorerna starkare än gårdagens.

TRE FÖRETAG TÄVLAR

Vem som ska bygga nästa generation av rymdfarkoster åt NASA är ännu inte bestämt. Just nu pågår en tävlan mellan tre företag. Dessa är:

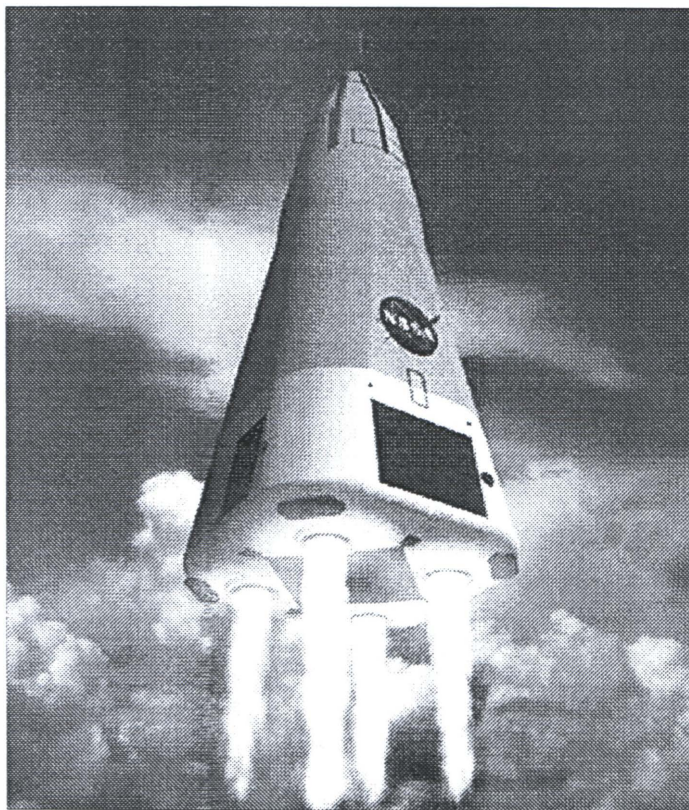
- *Rockwell International Corporation* som utvecklar en farkost med vingar. Den skall starta vertikalt och landa horisontellt, precis som dagens rymdfärjor.
- *Lockheed-Martin Skunk Works* som även de utvecklar en farkost med vertikal start och horisontell landning.
- *McDonnell Douglas Aerospace/Boeing* som är ensamma om att utveckla en farkost som både startar och landar vertikalt. Fördelen med detta är att det inte behövs långa landningsbanor när farkosten skall återvända till jorden.

Denna datorskapade bild visar de tre prototyperna av X-33.

Från vänster till höger syns Rockwell Internationals rymdfärjeliknande prototyp, McDonnell Douglas/Boeings "Delta Clipper" och Lockheed-Martins "LASRE".

En av dessa kommer sannolikt att byggas och testflygas 1999.

McDonnell Douglas och Boeings bidrag, *Delta Clipper*.

ALPHA TUR OCH RETUR

Precis som rymdfärjan skall den nya farkosten klara av att reparera och sätta ut satelliter i omlopp. Den kommer också att användas för att transportera astronauter, material och förnödenheter till och från den internationella rymdstationen *Alpha*, som väntas vara färdigbyggd tidigt nästa årtionde. Däremot kommer den *inte*, till skillnad från rymdfärjan, att användas som en forskningsstation.

Målet är också att hela farkosten skall vara återanvändbar. Idag må själva rymdfärjorna vara återanvändbara, men av de tre starttrakterna återanvänds bara de två mindre. Dessutom måste rymdfärjorna servas efter varje rymdresa.

Det är bland annat värmesköldarna som har ställt till med problem. Många lossnar och andra måste bytas ut eftersom de inte har klarat av de enorma temperaturer som uppstår vid återinträdet till jordens atmosfär. Som en del av RLV-projektet har därför nya, effektivare värmesköldar utvecklats, som kommer att leda till kraftigt minskade omkostnader för service och reparationer. Dessutom kommer man att få mycket kortare tidsintervall mellan landning och nästa uppskjutning.

DELTA CLIPPER FLYGER REDAN

McDonnell Douglas samarbetar med Boeing, och deras fjärrstyrda prototyp, kallad *Delta Clipper*, har redan testflugits ett antal gånger. Den senaste serien tester avslutades förra sommaren. Då användes testprototypen *Delta Clipper Experimental* (DC-X), som sedan dess har byggts om. Den 15 mars var modifieringarna av den

nya modellen, *Delta Clipper Experimental Advanced* (DC-XA), klara. Bland annat har den fått en ny bränsletank som väger ett halvt ton mindre än den gamla. DC-XA är fyra våningar hög och nästa serie flygtester inleds redan nu i maj.

LOCKHEED OCKSÅ PÅ GÅNG

Lockheeds prototyp, *Lockheed Aerospike SR-71 Experiment* (LASRE), blev färdigmonterad i slutet av februari, varvid marktesterna tog vid. Flygtesterna inleds i mitten av april. Som namnet antyder använder Lockheed en så kallad aerospike-motor. Det är första gången sedan tidigt på 70-talet som en aerospike-motor används.

ROCKWELL HAR ERFARENHETEN

Rockwell byggde dagens rymdfärjor och det är därför inte så konstigt att deras prototyp påminner väldigt mycket om rymdfärjorna, även om insidan kommer att vara helt annorlunda.

Rockwell hoppas att kostnaden att skjuta upp den nya farkosten skall vara en tiondel eller mindre jämfört med dagens rymdfärjor. Med beprövad teknik från dagens rymdfärjor torde Rockwell ligga mycket bra till när NASA skall utse vinnaren.

BESLUT OM X-33 SENARE I ÅR

I juli i år beslutar president Bill Clinton om projektet ska fortskrida till det andra steget, byggandet av en större prototyp kallad X-33. Om det blir ett andra steg, vilket är högst sannolikt, kan NASA välja vem som ska få bygga X-33:an.

Denna modell kommer enligt planerna att börja testflygas tidigt 1999, och utifrån dessa tester skall NASA utvärdera om de nya rymdfarkosterna är något att satsa på. Blir det ett ja även där (och i dagsläget tyder det mesta på det) är det fritt fram för den slutliga, fullskaliga varianten av rymdfärjans efterträdare.

HELT PRIVATÄGT

Helt säkert är att om den nya rymdfarkosten tas i drift kommer NASA inte att äga dessa, utan de kommer istället att köpa uppskjutningarna från tillverkaren. NASA kommer heller inte att vara med och bestämma farkostens storlek. Allt beslutas utifrån vad det segrande företaget anser vara kommersiellt gångbart.

Den före detta astronauten *Pete Conrad*, som numera jobbar för *McDonnell Douglas*, tror att kostnaden för att skjuta upp *Delta Clipper* kommer att ligga på en femtiondedel jämfört med dagens rymdfärjor. Han anser att den nya billiga tekniken är framtiden.

—Om vi ska kunna uträtta något därute måste vi ha ekonomisk tillgång till rymden, säger han. □

UFO landade 50 meter från uppskrämt vittne

Det var en kväll i mitten av maj 1980. Peter Larsson var på väg till en kompis när han fick se något som han trodde var en helikopter, men som skulle visa sig vara något helt annat.

TEXT: MARLENE ERIKSSON / BILD: JÖRGEN SANDESTROM

Det var en ljum majkväll 1980 och det var stjärnklart men inte helt mörkt. Klockan var mellan 21 00 och 23 00. Peter Larsson hade just lämnat Norsjö och var på väg till en kompis i byn Bjurträsk. Redan en kilometer utanför Norsjö såg Peter en starkt lysande, röd stjärna på himlen, rakt i vägens färdriktning. Men han tänkte inte mer på den förrän vid byn Långmyrliden, då han tittade upp och fick se att den vuxit till tredubbla storleken mot förut, och dessutom blinkade ungefär en gång varannan sekund.

Peter berättade att han trodde det var en helikopter som han hade hört skulle vara i området och rakna algar, och att de kanske hade problem med att landa på grund av mörkret. Han stannade bilen i en lång högerkurva där det fanns en avtagsväg till vänster och terrängen var öppen.

FÖREMALET KOMMUNICERADE

Peter blinkade två gånger med bilens helljus och "helikoptern" blinkade två gånger tillbaka med ett vitt ljus och närmade sig sakta på dryg trädtoppshöjd. Peter blinkade på nytt, nu tre gånger och fick tre blinkningar tillbaka. Farkosten började röra sig mot Peter och växte långsamt i storlek samtidigt som den svängde lite åt vänster. Det lyste rött från en punkt på undersidan av farkosten. Peter trodde fortfarande att det han såg var en helikopter.

Plötsligt blinkade farkosten två gånger, Peter svarade med två och fick snabbt tre blinkningar tillbaka, varefter Peter också blinkade tre gånger. Han stod med ena foten utanför bilen och motorn igång och halvljuset på. Då fick han för sig att de hade problem och satte sig i bilen igen och backade tills ljuset slog in på avtagsvägen till vänster, så att de skulle se att landa helikoptern. Just då kom en bil från Norsjöhållet full med ungdomar. Eftersom Peter stod parkerad mitt i en kurva så stannade de och frågade vad som stod på. Peter skulle just förklara att det var en helikopter, när de alla blev vittne till något otroligt, något som förmodligen ingen av dem sett varken förr eller senare.

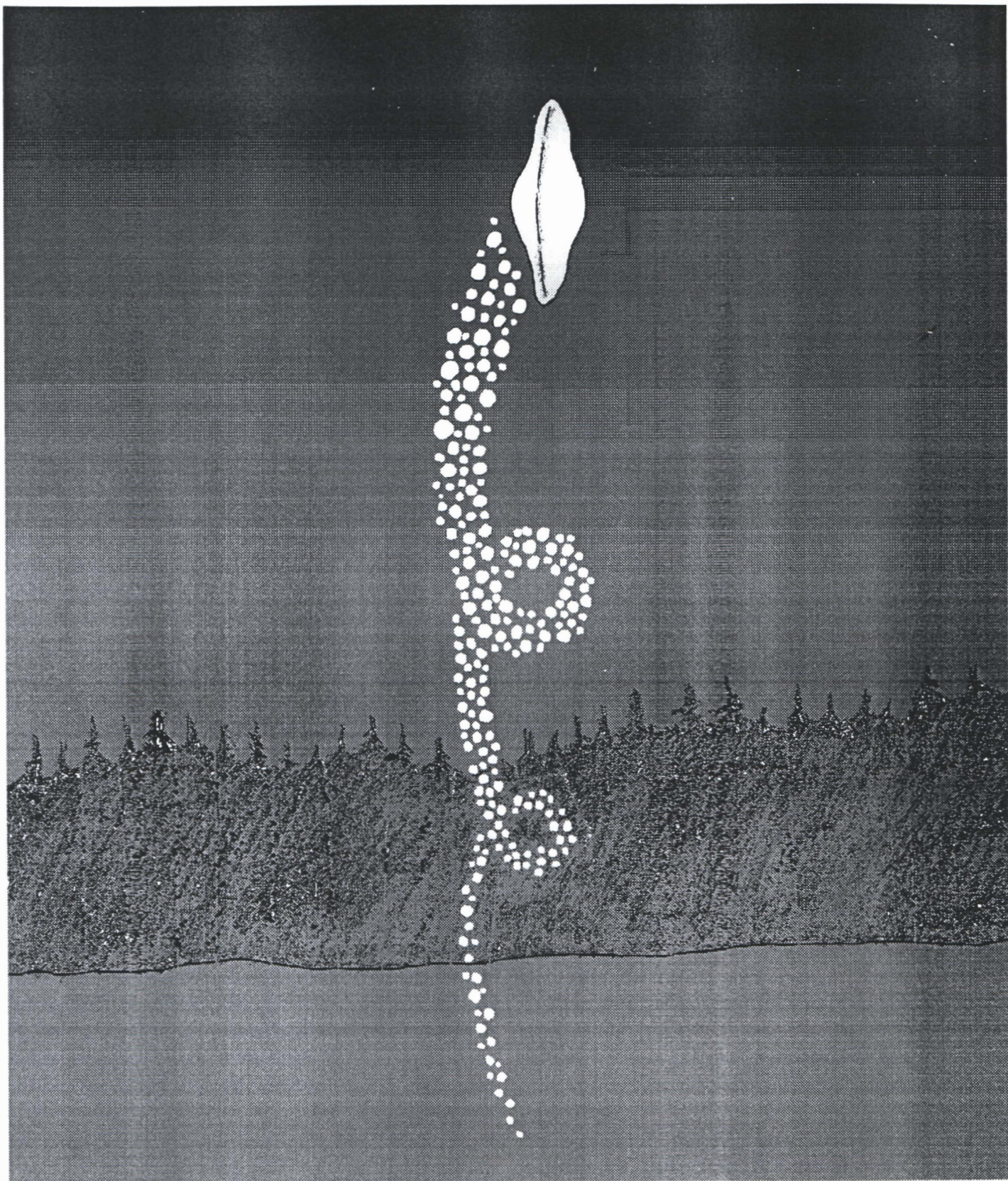
Farkosten var nu framme och hängde över avtagsvägen ca 50 meter bort och plötsligt började hela farkosten att glöda orangerött och de kunde alla se undersidan av en leksakssnurreliknande farkost ca 10 meter i diameter.

Då kom en tredje bil från Norsjöhållet, som stannade bakom ungdomarnas bil. Alla hade paralyserat tittat på fenomenet, men nu släppte det och paniken kom.

- Herregud det är ett UFO! skrek en av ungdomarna, och bilen gjorde en riv start och för iväg mot Bjurträsket. Några sekunder senare hörde Peter en gall damröst skrika samma sak och den bilen körde också iväg. Han stod ensam igen och tittade på farkosten. Den tonade ner det röda ljuset på undersidan till ett pulserande, rultande ljus. Han beskrev att det såg ut ungefär som när man rör med en sked i en tallrik. Den pulserande delen var ungefär 1-2 meter i diameter. Ljuset hade blivit mörkrott och lyste på marken och träden runt omkring. Farkosten gled iväg i riktning mot Storselet, västerut, på ca 1 meters höjd över trädtopparna. Peter stod häpen kvar och upptäckte att billyset plötsligt slogs på och att bilmotorn var tyst. Han hade aldrig märkt att bilen stannat. Peter hade i motsats till de andra inte blivit radd och stod kvar en stund för att smälta intrycket.

Då kom en bil från andra hållet som också stannade. Personerna i bilen frågade vad som stod på. Peter ljög och sa att allt var bra och de körde iväg igen. Här kunde historien ha slutat, men det var ännu inte över för Peters del. Det som sedan hände är den delen som Peter tycker att det är svårast att berätta om, och den del som nog är svårast för oss andra att förstå, när man inte själv har upplevt det.

Peter stod kvar vid bilen när han såg farkosten komma tillbaka i ganska hög fart från vänster. Den flög med samma höjd som förut och lyste svagt orange hela tiden så att han såg den klart avteckna sig mot stjärnhimlen. Den passerade rakt ovanför honom ca 20 meter upp och han fick en obehaglig känsla av att han ville

UFO: satte fart oppat i en rörelse som en spiral.

hålla i sig i något. Det kändes som om marken blev konstig... Peter har svårt att hitta ord som bäst beskriver hur det kändes. Som när man åker nedåt i en hiss. Känslan infann sig endast i några sekunder. Han kunde inte heller höra något ljud från den. Farkosten svängde tillbaka in över avtagsvägen och landade ca 50 meter ifrån honom.

OVERKLIGT

Peter hävdar att han fortfarande inte kände sig radd men jag hör något i hans röst som säger något annat. Han hade i det här laget svårt att tro att det han såg var verkligt, eftersom han inte hade något att referera till, och därför nöp han sig allt han kunde i armen för att se om han var vaken. Han gick mot farkosten tills det var

ca 20 meter kvar. Den stod mitt på avtagsvägen precis där skogen började. Då öppnades plötsligt en lucka, stor som en normal dörr, och ett starkt vitt ljus strömmade ut ur öppningen. Peter stod några sekunder och tvekade om han skulle gå ända fram men bestämde sig för att det fick räcka för den här gången. Han gick tillbaka till bilen, och där vände han sig om och såg hur farkosten hade lyft, och nu följer det mest fantastiska med hela observationen. Han bjuds på en flyguppvisning han aldrig kan glömma.

Tefatet, här väljer Peter ordet tefat, flög sakta norrut, ca 100 meter, stannade och vred sig på högkant. Det glödde ljus orange, och sedan, det är han säker på, smalnade det av framtill samtidigt som det lyste starkt vitt där längst fram, och det sköt fart uppåt mot stjärnhimlen i en rörelse som en spiral. Den farten var så hisnande att han höll på att sätta sig på asfalten. Där uppe stannade det, inte större än andra stjärnor, men blinkade rött. Efter kanske 10 sekunder så kom det nedåt, i en rak linje med en fart påminnande om ett stjärnfall, och stannade upp ca 500 meter till en km in i skogen på kanske 100 meters höjd. Det lyste upp hela landskapet med ett rött sken.

ILLA TILL MODS

Plötsligt blinkade farkosten mot Peters håll, det var i alla fall så han upplevde det. Först med två snabba ljusblixtar och sedan med tre, sänkte sig ner och landade, förmodade han, där inne i skogen bakom berget. Nu började det kännas som om den lekte med honom, och han blev illa till mods. Han tänkte först köra hem efter denna omtumlande upplevelse, men körde ändå vidare till kompisen han skulle hälsa på. Peter berättade inte för någon vad han upplevt förrän långt senare. Han försökte någon gång men möttes av misstro. Då han i sitt arbete besöker många som bor runt det här området så har hans historia visat sig vara många hemlighet, och det var flera som såg den fantastiska flyguppvisningen. Men ingen var, såvitt Peter vet, lika nära som han.

Peter åkte tillbaka till platsen dagen efter och hittade märken efter landningsställ, formade i en trekant, med fyra stegs avstånd. Avtrycken var runda till formen berättade Peter. Det finns inga bildbevis och det är ju synd, men Peter säger att det är för att han inte ägde någon kamera då, och inte heller tänkte på att ta bevis för framtida behov.

Kommentarer: Det här är i allra högsta grad en fascinerande observation. Vittnet har kommit ihåg många detaljer och är också en bra berättare. Det finns egentligen bara två förklaringar med tanke på alla detaljer och hur nära observatören var. Antingen så får

vi dokumentera det under UFO-fenomen, eller så är det en ren lögn. Om vi utgår ifrån att det hände ungefär som vittnet beskriver det så kan vi genast utesluta alla "naturliga" förklaringar. Men det finns ju ändå åtskilliga teorier att välja bland. Holistiska fenomen, (se tidigare nummer av UFO-Norr), fysiska farkoster från andra planeter, framtiden, eller från hittills okända platser här på jorden. Andliga upplevelser eller hallucinationer. Men de sistnämnda brukar inte lämna avtryck efter sig. Ja, frågorna är många men svaren är få.

SVART HÅL?

Peter har också en teori om vad som hände när UFOt "smalnade av" upptill. Han tror inte att det verkligen gjorde det, utan att det var en synvilla. Men att något, t.ex. ett konstgjort svart hål konstruerades framför "skeppet" och att skeppet föll mot hålet. Det skulle kunna förklara den hisnande farten och att det verkade flyga utan att påverkas av gravitationen. Det här är fascinerande teorier, men för att ta dem till sig så måste man först ta hela observationen på allvar, och det är inte det lättaste.

Peter har under dessa 16 år förgäves sökt efter en logisk förklaring men tvingats inse att det nog inte går. Han har nu, med lite distans lärt sig att bara acceptera det precis som det var, men han har definitivt inte gått opåverkad ur det.

Men vad såg dessa människor? Då kommer vi in på perception, förmågan att ta in och tolka de intryck vi får. Vi tolkar det vi ser utifrån våra erfarenheter, och Peter säger att farkosten var leksakssnurreliknande och det innebär att han vet hur en sådan snurra ser ut. Om han inte hade vetat det, så hade han sagt att den såg ut som något annat han kände till. Till Peters fördel som observatör kan vi tillägga att han då, när det här hände, hade som hobby sedan några år tillbaka att teckna och måla landskapsbilder, och därför hade ett tränat öga att bedöma storlek, avstånd och form. Men vi får komma ihåg att i en sån här situation kan detaljerna lätt bli misstolkade.

Sen är det ju 16 år sedan, och tiden kan göra att detaljer läggs till eller dras ifrån.

Så här långt efteråt kan vi bara konstatera att något hände, men det går inte att undersöka det eller hitta bevis som styrker eller faller berättelsen. Vi får lita till vittnets trovärdighet, och det finns ingen anledning att inte göra det. Kanske får vi någon gång i framtiden en förklaring? Tills dess kan vi inte göra annat än att spana mot skyn och vänta.

Fotnot: Vittnet har bett att få vara anonymt. Peter Larsson är fingerat namn.

Jordens magiska kraftfält

Det finns inga raka linjer i naturen, påstås det. Alla raka linjer är skapade av människan. Vad många inte känner till är de osynliga, magiska linjer som löper över hela jordklotet, och som var och en själv lätt kan undersöka. Dessa är också raka, men vem skapade dem — och varför?

TEXT: STEVE SANDSTRÖM

I årtusenden har människan levt i samklang med naturen. Under denna tid har det naturligtvis varit oundvikligt att hon också lärt sig ett och annat av den. Men mycket av den kunskap som samlats ihop har gått förlorad under de senaste seklen, när människan ställt sin tillit till tekniken snarare än till de gamla kunskaperna om naturen.

Exempel på dessa förlorade kunskaper är naturens egna läkekonster: zonterapi, akupunktur, naturmediciner, och så vidare. Visst har det gjort ont för vetenskapen, men steg för steg har den tvingats erkänna att det finns gamla kunskaper som i mångt och mycket överträffar vårt moderna tänkande. Detta trots att man förr i tiden saknade våra tekniska hjälpmedel.

DE OSYNLIGA LINJERNA

En annan av dessa gamla kunskaper är den om de osynliga linjerna som löper genom hela naturen. Efter sina moderna återupptäckare bär de namnen Hartmann- och Curry-linjer. Många känner säkert till att slagrutemän letar vatten med hjälp av sin slagruta, men få känner till att slagrutan även kan hitta dessa märkliga linjer och mycket annat därtill. UFO-Norr vill reda ut begreppen för sina läsare, och tillhandahålla kunskapen som krävs för egna experiment.

För många är slagrutan främst förknippad med letandet efter vattenådror. Mest beror nog detta på att det är den största praktiska nytta man haft av den. Nästan varje by hade förr i tiden sin egen "slagrutegubbe" som hjälpte till när brunnar skulle grävas.

Men slagrutan är inget instrument som känner av vatten. Faktum är att den inte är ett instrument över huvud taget. Snarare en visare, i så fall. I själva verket är det den mänskliga kroppen som påverkas av kraftfält som finns i naturen, och slagrutan är snarast att betrakta som en visare som markerar när händerna påverkas.

Slagrutor kan också följaktligen se ut på många sätt, och alla fungerar lika bra. Vinkelpekare, tråklykor, bågtrutor är bara några av många exempel.

BEVIS

Att kroppen verkligen påverkas av olika krafter i naturen är något som bevisats i en rad vetenskapliga studier, bland annat en gjord vid Institutet för Elektro- och Biomedicinsk Teknik vid Tekniska Högskolan i Gaz. En annan stor studie har genomförts av två professorer i fysik vid universitetet i München, Hans-Dieter Betz och Herbert König. Dessa undersökningar har kunnat klargöra att slagrutegångarna påverkas på ett sådant sätt att slagrutan ger utslag. Vilka krafterna är som orsakar utslagen är emellertid fortfarande okänt.

Anledningen till att slagrutegångarna kan känna av vattenådror under marken beror sannolikt på att strömmande vatten omges av någon typ av energifält, ungefär som det magnetfält som omger varje elektrisk ledare. Detta är visserligen ingenting märkligt. Då är det betydligt underligare att vår planet genomkorsas av osynliga, raka kraftlinjer. Dessa bildar två rutnät, ett i nord-sydlig/öst-västlig riktning och ett som ligger förskjutet i ungefär 45° vinkel mot detta (det senare rutnätets orientering beror dock även på var man gör mätningen, på vissa platser är det 35° förskjutning).

Det nord-sydliga rutnätet består av de så kallade Hartmannlinjerna och bildar rutor som är 2 meter breda och mellan 1,5 och 2,5 meter höga beroende på var på jorden man gör sin mätning. Hos oss är de cirka 1,5 meter höga.

LIVSFARLIG ENERGI?

Hartmannlinjerna är helt oförklarade, men saknar egentlig betydelse såvitt man kan bedöma. Då är de andra linjerna av betydligt större intresse. De genomkorsar vårt landskap som osynliga rakblad på fyra meters avstånd, och kunskap om dem skulle kunna rädda många liv. Anledningen till detta är att det finns starka indikationer på ett samband mellan Currylinjerna och uppkomsten av svåra sjukdomar som till exempel cancer. Särskilt farliga är de så kallade Currykryssen där linjerna skär varandra.

Förr i tiden byggdes bostäderna på ett sådant sätt att inga Currykryss, och helst inte heller linjerna, hamnade mitt i rummen. På gamla soldattorp kan man till exempel konstatera att byggnadens murstock placerats mitt på ett Curry-kryss, och husets väggar på samma sätt placerats över Currylinjerna. Detta gjorde att man inte behövde exponera sig från Curryfältens skadeverksamheter.

Genom att studera naturens utseende i samband med Currylinjerna och Currykryssen kan man konstatera att Currykryssen har en mycket menlig inverkan på växtligheten, framför allt på träd. Det fåtal träd som över huvud taget lyckas överleva på ett Currykryss blir för det mesta deformerade, och anledningen till detta tycks vara att själva livskraften minskar på dessa egenomliga platser.

KATTERNA LOCKAS

Allt levande skyr emellertid inte Currykryssen. Katter, till exempel, lockas istället till dessa platser. Detta kan mycket väl vara en av anledningarna till att katten förr i tiden betraktades som ett djävulens djur. Kyrkan försökte under 1300-talet till och med utrota katten, vilket mycket troligt bidrog till att pesten spreds när svartråttan på grund av detta blev allt vanligare.

Varför kattdjur lockas till Currykryssen är en lika stor gåta som kryssen i sig. Det är också okänt om katterna påverkas negativt av att vistas på dessa platser. När det gäller människor finns det däremot ett tydligt samband mellan uppkomsten av sjukdomar och sängplatsens placering i förhållande till Currylinjerna.

SAMBAND MED SJUKDOMAR

Sannolikheten att en säng som placerats slumpmässigt ska stå över en Currykorspunkt är ungefär 20%. En undersökning bland sängplaceringen hos ett stort antal svårt sjuka människor borde då överensstämma med detta. En undersökning som gjorts av den erkänt skicklige slagrutegångaren Thord Neumüller visar emellertid att två tredjedelar av alla som insjuknat i Cancer har sängen över ett Currykryss. När det gäller led- och muskelvärk är siffran ungefär 50%. Detta är så markanta skillnader mot normalsiffran att slumpmässighet kan uteslutas.

Vad Neumüller påvisat är alltså att de som insjuknar i svåra sjukdomar oftare än genomsnittet har sin säng placerad över en av de magiska linjernas knutpunkter. Han har däremot inte visat att Currykryssen är själva anledningen till insjuknandet. Man kan ju tänka sig att Currykryssen bara är en av flera bidragande orsaker till sjukdomens utvecklande. Samtidigt kan man inte heller utesluta möjligheten att de är den huvudsakliga orsaken.

Förr i tiden kände man alltså till de här linjerna och använde den kunskapen när man byggde hus, och faktum är att man på olika håll i världen fortfarande kartlägger Currylinjerna innan man börjar rita och bygga ett nytt bostadsområde. Detta är till exempel fallet på olika håll i Kina. Men vad *är* egentligen de här linjerna?

INTERFERENSMÖNSTER

Många olika teorier har genom åren framförts runt vad Curry- och Hartmannlinjerna och annan så kallad jordstrålning egentligen är för något. Vissa menar att de världsomspännande rutnäten antingen är navigationsnät utlagda av utomjordiska besökare, eller vittnesmål om avancerad teknologisk apparatur från en tidigare jordisk högkultur som finns bevarad någonstans och som fortfarande fungerar.

Hur fascinerande teorier som dessa än kan tyckas vara så brister de på olika sätt i logik. Den troliga förklaringen är att rutnäten i själva verket är så kallade interferensmönster. Interferensmönster uppstår mellan olika former av våg- och energifält. Ett exempel är om du släpper ner två föremål en bit ifrån varandra på en slät vattenyta. Vågorna expanderar cirkulärt, och där de möts uppstår ett interferensmönster.

Även om man godtar tanken på att fenomenet interferens ligger bakom uppkomsten av rutnäten så har man fortfarande inte förklarat vilka krafter det är som ligger bakom, eller varför dessa inte går att registrera med vanliga mätinstrument, eller varför de samtidigt är så starka att vissa människor till och med kan känna dem med händerna.

EJ MÄTBART

Samtliga kända krafter i naturen är registreringsbara. Detta gäller för elektriska, magnetiska och de svaga och starka kärnkrafterna. Likaledes är gravitationen möjlig att mäta. Den sistnämnda kraften är emellertid också den ett mysterium eftersom ingen har lyckats förklara med vilket medium gravitationskrafterna överförs. Man spekulerar i detta fall om det finns en ny typ av partikel, en så kallad gravitron.

När det gäller jordstrålningen har vi inte ens kommit så långt som till ett accepterande av deras existens, än mindre till en förståelse av de bakomliggande mekanismerna. Ett framtida accepterande görs heller inte lättare genom att vi idag måste hålla våra sinnen öppna för de mest fantastiska möjligheter.

Kanske är det så att de linjer som genomkorsar vår verklighet är interferensen mellan universums mest grundläggande krafter — det onda och det goda, eller kaos och kosmos. Yang och yin om man så vill. Vår verklighet styrs av de uppbyggande och de nedbry-

tande krafterna. Vår egen existens är en balans mellan dessa krafters påverkan, och måste av nödvändighet så vara.

Världen gömmer många hemligheter. Många av dem är osynliga, men detta får inte hindra oss när vi vill undersöka dem. Ta steget in i det okända, du också!

INTE SVÅRT

Det finns en myt kring slagrutan, nämligen den att det är bara några få utvalda som kan lära sig att behärska tekniken. I själva verket kan praktiskt taget vem som helst pröva sig fram till goda resultat. Det krävs bara lite kunskap och en smula tålamod. Om du mot förmodan inte alls skulle lyckas, så rekommenderar vi att du lägger bort din slagruta ett tag och provar igenom något tag. Människan genomgår en ständig utveckling, och det som ter sig omöjligt idag kan mycket väl vara möjligt imorgon.

Det första du måste göra är att tillverka (eller köpa) en slagruta av något slag. Enklast är att tillverka så kallade vinkelpekare. Dessa görs genom att bocka en 45 centimeter lång metalltråd (ca 3-4 mm tjock) på så sätt att en del blir 15 cm lång och den andra 30 cm. Den kortare delen blir då ett handtag. Observera att det är av stor vikt att vinkeln blir exakt 90°, eftersom pekaren inte får den rätta balansen annars.

RÄTT TEKNIK VIKTIG

Håll nu pinnarna i var sin hand, och håll dem inte för hårt. Tänk också på att pekarna måste kunna röra sig lätt, så den utstickande, långa delen får inte vila mot fingrarna utan måste sticka upp en bit över handen. När du känner att du har pekarna i ett lagom fast grepp, luta dem framåt så att pekarna hamnar parallellt och riktade framåt. Hög dem sedan långsamt. Du kommer nu att känna att det blir vingligare och vingligare. Det rätta läget har infunnit sig när de är någorlunda vågräta, men du samtidigt kan balansera dem utan svårighet. Om de vinglar fram och tillbaka så måste du sänka spetsarna något igen.

Du känner igen ett "äkta" utslag av pekarna genom att båda pekarna rör sig ungefär samtidigt. För en del personer rör sig spetsarna inåt så att pekarna slår ihop, och för andra rör de sig utåt. Vilket håll de rör sig åt är

likgiltigt, det är utslaget som är av betydelse. När pinnarna rör på sig är det något som påverkar din kropp. Markera alla platser där du får utslag!

DINA FÖRSTA FÖRSÖK

En naturlig plats att börja gå med vinkelpekarna är förstås det egna hemmet, men det har samtidigt sina nackdelar. Väggar och möbler gör det ofta svårt att skapa sig en bild av hur jordstrålningslinjerna ligger. Gå därför gärna ut på en ostörd plats. Gårdsplanen där du bor fungerar utmärkt om du kan gå omkring där utan att känna dig uttittad, något som annars säkert påverkar resultaten menligt.

Som nybörjare behöver du inte fundera över förekomsten av två olika linjetyper. Det är bara Currylinjerna du kommer att känna, och dessa ligger som sagt placerade i rutnät med ungefär 4 meter mellan linjerna. Hartmann-linjerna är mycket svagare, och vill du söka dessa bör du ha större erfarenhet. Det är inte ens alla slagrutegångare som kan känna dessa. Du kan däremot råka ut för störningar som inte kan förklaras av Currylinjerna. Dessa kan i så fall komma från underjordiska formationer och vattendrag. Ju mer du håller på, desto större känsla kommer du att få för vad det egentligen är som får pekarna att röra på sig.

UNDERSÖK KRAFTERNA!

När du blivit säker på att du hittar Currylinjerna, så kan du göra ett experiment. Ta med en kamrat och be denne ställa sig på en plats utan Currylinjer. Där ska vederbörande hålla ut armen rakt ut från sidan av kroppen. Säg till din vän att hålla emot medan du försöker pressa ner armen mot kroppen igen. Du kommer att upptäcka att din vän är stark.

Be nu kamraten att flytta sig till en plats där du lokaliserat ett Currykryss. Upprepa hela proceduren. Din kamrat kommer aldrig att ifrågasätta vad du håller på med, för faktum är att han eller hon på denna plats berövats nästan alla krafter. Armen kommer att vara mycket lätt att pressa ner för dig. Detta är bara ytterligare ett tecken på det som människan känt till i årtusenden: Jordstrålningen berövar människan hennes kraft. Kanske kan den också beröva hennes hälsa. Förvalta dina nya kunskaper väl. □

Glöm inte att betala in medlemsavgiften så snart som möjligt så att du inte missar nästa spännande nummer av UFO-Norr!

UFO-våg över Norrland

Den 18 januari mottogs årets första rapport. Den skulle visa sig vara den första i en rad av observationer i Norrland.

TEXT: STEVE SANDSTRÖM / BILD: TECKNAR-OLLE

Torsdagen den 18 januari var en vanlig vinterdag. Molnen hängde grå och tunga—åtminstone i Skellefteå. Det var omkring sex-halvsjutiden som telefonen ringde. Det var journalisten Mikael Winterkvist från tidningen Norra Västerbotten som ringde. Hans samtal var inledningen på en mycket spännande afton, en afton som skulle handla en hel del om UFO.

Jag tänker försöka rekonstruera den här kvällen så gott jag kan, för att ni ska få en känsla av den spänning som man som fältundersökare fick uppleva. Det är som ni snart märker en något ovanlig vinkel på artikeln, eftersom jag berättar om *min* upplevelse av det hela.

Som sagt, Mikael Winterkvist ringde, och här tar berättelsen vid.

—Hej, Steve. Det är Mikael Winterkvist.

—Hej.

—Nu har jag något spännande på gång. Jag har precis talat i mobiltelefon med en man som berättar att han just nu ser ett UFO. Han befinner sig på en viadukt på väg 95 någonstans mellan Jörn och Glommersträsk.

Micke talade sakligt och korrekt som han alltid gör. Jag har stor respekt för honom som journalist och som sanningens budbärare. Han anstränger sig alltid för att det han säger ska vara enkelt och tydligt att förstå, och dessutom överrensstämma med sanningen. Tänk om alla journalister fungerade så.

ETT MÄRKLIGT UFO-FENOMEN

—Vittnet heter Ingemar Hedlund och bor i Jörn. Han sitter som sagt i bilen just nu. Jag har sagt att jag ska ringa till dig och lämna hans nummer. Ring honom nu.

Jag fick telefonnumret av Micke och vi la på. Direkt lyfte jag luren och fick tala med Ingemar Hedlund.

Det fenomen som Ingemar beskrev för mig då sätter fortfarande griller i huvudet på mig. För vad var det han upplevde? Nåväl, låt mig inte gå händelserna i förväg utan börja med att berätta vad han upplevde. Historien börjar dock med ett annat vittnes upplevelser, nämligen Karl-Henrik Almström, som är en av Ingemars grannar.

Karl-Henrik hade tagit bilen och körde västerut, på väg för att betala ett markarrende för älgjakten i byn Stensträsk. Byn ligger ungefär mitt mellan Glommersträsk och Jörn. När han kört någon kilometer såg han ett vitt sken i söder, något som han tolkade som

en skogstraktor. Det var första indikationen på att något konstigt höll på att hända.

KLOT

När Karl-Henrik kört ungefär en kilometer såg han att skenet flyttat längre västerut och att det såg ut som ett klot ovanför skogen. Han körde då längs en väg som gick åt det hållet, men fick aldrig syn på det utan vände om och fortsatte dit han egentligen var på väg. Då han var framme och steg ur bilen såg han skenet igen, nu alldeles rött och omkring en kilometer bort i västlig riktning. Det syntes i riktning mot järnvägen, den nedlagda inlandsbanan, och hängde där strax ovanför trädkopparna.

Karl-Henrik tyckte att det konstiga var att skogen som lystes upp av föremålet lyste som av ett vitt sken, inte ett rött. När Karl-Henrik sedan åkte hemåt fick han se föremålet åka i östlig riktning i hög fart.

Hemma vid Karl-Henriks köksbord satt Ingemar Hedlund som kommit på besök. Och härifrån är berättelsen återgiven ur hans synvinkel.

- Vi satt hos Karl-Henrik och fikade. Han var ute så jag väntade där. Vid 1945-tiden kom han hem och berättade att han hade sett något konstigt vid järnvägsstationen och Bredträsket. Vi tog hans bil och åkte österut mot Jörn. Efter någon kilometer får vi se något komma norrifrån

- Vi stannar bilen och går ut. Det vi ser liknar en tennisboll i storlek. Avståndet är svårt att uppskatta när man bara har himlen som referens. Föremålet rör sig med oregelbunden fart söderut. Det stannar ibland och gungar upp och ner, ungefär som ett flöte på vatten. Samtidigt ändrar föremålet hela tiden färg mellan rött, blått, violett och vitt. När det får upp farten avtar ljuset och vid inbromsning kommer ljuset tillbaka starkare igen.

- Det märkliga föremålet gungar upp och ner både vid start och inbromsning. Vi fortsatte österut när föremålet försvann utom synhåll. Vid järnvägsviadukten fick vi se det igen. Där svänger väg 95 något söderut så vi hade det då stående sydost om oss. Det gungade upp och ner och skiftade färg oregelbundet.

Det var härifrån som Ingemar ringde till tidningen Norra Västerbotten.

Föremålet som syntes på himlen var glasstrutformat.

Min första tanke var att det här var Venus, men jag insåg snart att så inte var fallet. Det är inte ovanligt att folk ser Venus och tror att det är ett föremål som följer efter dem när de kör bil. Detta föremål rörde sig flera gånger mycket snabbt, trots att iakttagarna stod stilla.

Jag stod i telefonkontakt med Ingemar flera gånger och långa stunder under kvällen. Föremålet syntes i väl över en timme.

Eftersom jag inte hade tillgång till någon bil så att jag kunde åka iväg tänkte jag att jag skulle försöka ringa någon av våra medlemmar som bor åt rätt håll. Den som bor närmast bor dock i Boliden. Han kunde tyvärr inte se något eftersom det var mulet även i Boliden.

FLER UFO-FALL

Det här var det första UFO-fall som kom till vår kännedom i januari. Icke desto mindre sågs en del märkliga ljusfenomen redan under nyårshelgen. Norra Västerbotten rapporterade om ett glasstrutformat himlafenomen över västra Norrbotten. Möjligen kan det ha rört sig om en raketuppskjutning, men det är inte säkert.

Efter Ingemar Hedlunds rapport till oss kom många fler. Det skulle bära för långt för att gå igenom dem alla, men här följer en kort sammanställning av de övriga fallen:

Anders Rundström, Boliden, hade varit ute med hästen på onsdagseftermiddagen (17/1) och sett ett fenomen som rörde sig blixtnsnabbt flera gånger. Detta var mellan 16.15-16.45 ungefär. Det kändes ganska nära, först i östlig riktning, och sedan ner mot syd.

Marianne Rosengren, Jörn, hade sett ett ljusfenomen när hon kom från kiosken (17 1) och skulle ner till stationen. Hon stod och tittade länge på det, men gick när ett par ungdomar kom. Hon ville inte bli betraktad som dum som stod och tittade på himlen. Fenomenet var lika stort på himlen som hela hennes arm i längd och bredd. Dess sken var onaturligt vitt. Fenomenet rörde sig inte, men ändrade utseende.

Mikael Winterkvist på Norra Västerbotten ringde och berättade att Gerd Bergkvist, Forsbacka, hört av sig. Hennes berättelse (som dock troligen rörde sig om Venus) publicerades i NV, lördag 20/1, varpå Dan Andersson ringde mig och berättade att hans far Walter Andersson i Murjek i Norrbotten hade observerat ett ljusfenomen under en halvtimme på onsdagseftermiddagen. Det hade sett ut som ett stort, ljust T.

Ytterligare vittnen har berättat om liknande UFO-incidenter under årets första månader. Vi arbetar fortfarande på att få fram bevis på vad det kan handla om. En rysk forskare i Murmansk, Sergej Chernous, har troligen tagit bilder på ett av fenomenen med sin himlakamera. Likaså har en privatperson i Norge videofilmade ett av fenomenen. Vi väntar fortfarande på tillgång till detta material.

Det vi säkert kan säga idag är att de flesta av UFO-incidenterna *inte* var Venus. Den Nato-övning som ägde rum i Atlanten i januari var slut när de flesta händelserna ägde rum. Så vad det här var frågan om vet vi ännu inte.

Vi återkommer med detaljer kring den här UFO-vågen när vi vet mer. □

Föreningen UFO-Skellefteås verksamhetsplanering 1996

17/5: UFO-fest på Vitberget, kl. 19.00.

Sommaren står för dörren. Vi UFO-entusiaster "sörjer" ljusets ankomst, men firar att mörkret snart är tillbaka. Föreningen ordnar mat + dryck + diverse annat. Observera att den här tillställningen kostar 50:- per person. Priset är detsamma för gammal som ung. Betalas in till föreningens postgiro 45 60 26 - 4 senast 8 maj. Alternativt kan du också betala kontant till någon styrelsemedlem.

TREVLIG SOMMAR!

Augusti

I höst har filmen "Independence Day" biopremiär. Det är en science fiction-film som handlar om när "de" kommer till jorden. Garanterat högklassig spänning. Vi i föreningen går och ser den tillsammans. Om Du vill hänga med, ring till Steve på telefon 0910-77 68 72 så kommer du med på en telefonlista. Då får du även information om biljettpriset.

30/8: Grillkväll på Vitberget, kl. 19.00.

Vi inleder hösten med den obligatoriska och uppskattade grillkvällen. Om vädret är som det brukar så får vi

några plusgrader, stjärnklart och fantastiskt trevligt. Du kommer väl?

20/9: Filmkväll i Kvartersgården, Uppfinnarvägen 18, kl. 19.00. Film: Vi visar någon film med UFO-anknytning, science fiction eller annat enligt senare meddelande.

25/10: Hemlig kväll. Tid och plats meddelas strax innan tillställningen.

Vi testar en ny aktivitetsform, en kväll i överraskningens tecken. Du vet aldrig vad som kommer att hända, men vi lovar att det blir trevligt. Ta gärna med en kompis som inte är medlem'

22/11: Föreningsafton.

Vi avslutar höstens aktiviteter med en kväll som kommer att handla om UFO på olika sätt.

Fika säljs på alla aktiviteter där så är möjligt.

Övrigt: Vi har beslutat att föreningen inte ska delta med UFO-utställningen under festivalen midsommarhelgen i år. Däremot kommer försök att göras att visa upp utställningen på andra håll.

UFO-Norr breddar innehålllet

Vi som gör UFO-Norr har lagt märke till att våra läsare är minst lika intresserade av andra oförklarade fenomen som av UFO.

Från och med detta nummer kommer vi därför att försöka ha med även andra inslag i tidningen, sådana som berör områden såsom parapsykologi, healing, spökerier, slagruta och så vidare.

Syftet med detta är inte att göra om tidningen till någon slags "New-age"-publikation. Tvärtom är vi medvetna om att det finns risker när man skriver om andra ämnen i en UFO-tidning.

Ett av problemen har att göra med att människor börjar blanda ihop UFO-frågan med andra saker som inte har med UFO att göra (åtminstone inte tydligt), och ett annat problem har att göra med att det finns en risk att man inte betraktas seriöst.

Vi tycker dock att våra läsares synpunkter är viktiga och har beslutat att bredda tidningens innehåll. Ha dock i åtanke när vi skriver om sådant som interör UFO att vi i föreningen inte själva undersöker annat än UFO-händelser. Händelserna är då bara återgivna efter vittnenas egna berättelser.

Tyck till om UFO-Norr

UFO-Norr är till för våra läsare. Därför vill vi veta vad just *du* tycker om tidningen. Är det något du saknar eller vill ha mera av? Vad är bra och vad är mindre bra? Ta chansen och skriv till oss och tala om vad du tycker om UFO-Norr!

Bland alla brev med synpunkter som inkommit till oss senast 30 juni 1996 drar vi en vinnare som får ett hemligt pris.

Skicka dina synpunkter till:

UFO-Norr
Uppfinnarvägen 4
931 42 SKELLEFTEÅ

notiser

TEXT: GERT SANDSTRÖM

Noaks ark funnen — igen

Ännu en gång har Noaks ark har hittats på berget Ararat i östra Turkiet. En grupp amerikaner påstår att de har funnit Noaks fartyg begravt i isen på bergets otillgängliga nordsida. Gruppen säger sig ha hittat ett stort rektangel-

format föremål inbäddat i isen på 4.500 meters höjd. På satellitbilder lär man kunna se svaga vinklar och streck. Tidigare har ett antal bergsklättrare sagt att de har sett fartygsliknande föremål på lägre höjder.

Nytt svart hål funnet

Amerikanska rymdforskare har upptäckt ett så kallat svart hål. Det är det tredje som hittills har observerats. Hålet har förvånat vetenskapsmännen eftersom det ligger utanför galaxens centrum. Gällande teorier säger att svarta hål skall ligga i mitten av sina galaxer,

vilket de två svarta hål som upptäcktes förra året gör. Svarta hål bildas när stjärnor faller samman och har så tät massa att inte ens ljuset kan nå ut. Det nya hålet är beläget i stjärnbilden Jungfrun, som ligger 100 miljoner ljusår från jorden.

Europeiskt rymdrekord

Tysken Thomas Reiter satte europeiskt rekord i rymdvistelse när han i slutet av februari återvände till jorden efter att ha tillbringat 180 dagar ombord på rymdstationen Mir. Under den tiden genomförde Reiter bland annat

en rymdpromenad tillsammans med ryssen Yuri Gidzenko. Det var Reiter som valdes till ESAs representant på Mir istället för den svenske kandidaten Christer Fuglesang.

Mars-resa om 25 år?

Den ryske rymdläkaren Valerij Poljakov, som förra året satte rekord i rymden efter 438 dagar ombord på rymdstationen Mir, har föreslagit ett internationellt jätteprojekt för att landsätta människor på Mars. Han menar att det ryska rymdprogrammet har vi-

sat att människor kan vistas nog länge i rymden för att projektet skall gå att genomföra. En resa till Mars beräknas ta omkring två år, och Poljakov menar att en bemannad Mars-resa borde kunna bli verklighet omkring år 2020.

Rekordgamla svampar

Två rekordgamla svampar har hittats inneslutna i en bärnsten i delstaten New Jersey i nordöstra USA. De brittiska forskare som analyserat fynden säger att svamparna är 90 miljoner år

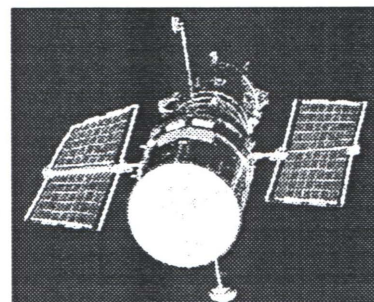
gamla och mycket lika svamp som lever idag. Svamparna är tre gånger så gamla som tidigare påträffade urtidssvampar, som "bara" är mellan 25 och 30 miljoner år gamla.

NEAR på väg mot Eros

Den första sonden i NASAs nya Discovery-serie, NEAR, sköts upp den 17 februari. NEAR står för Near Earth Asteroid Rendezvous. Sondens främsta uppgift är att samla in fakta om Eros, som är ca 36 km lång och 12 km bred. Enligt planerna ska NEAR kraschlanda på Eros på nyårsafton 1999. Sonden har kostat ca 830 miljoner svenska kronor, och det är betydligt billigare än tidigare sonder.

Hubble-fynd på jupitermånar

Rymdteleskopet Hubble har återigen gjort en hel del intressanta fynd, denna gång på Jupiters månar. På Europa upptäcktes syre, på Callisto is, på Io vulkanisk aktivitet och på Ganymedes ozon.

Rymdteleskopet Hubble fortsätter att hjälpa forskarna. (Bild: NASA)

Jättelaser i rymden

Docent Sveneric Johansson, Lund, har analyserat bilder från rymdteleskopet Hubble och upptäckt en naturlig jättelaser. Den sänder ut ultraviolett ljus, och det är gasmolnen runtomkring den avlägsna jättestjärnan Eta Carinae som fungerar som laser.

Vatten runt Jupiter

Italienska forskare har upptäckt vatten i Jupiters övre atmosfär. Upptäckten gjordes efter kometen Schoemaker-Levys kollision med Jupiter sommaren 1994. Upptäckten är extra intressant för de forskare som anser att liknande komet-kollisioner kan ha givit upphov till livet på jorden.

Svarta hålets fader död

De svarta hålets fader, astrofysikern och 1983 års nobelpristagare i fysik, Subrahmanyan Chandrasekhar, avled den 21 augusti förra året av en hjärtattack. Chandrasekhar föddes i Indien 1910 och samarbetade i 50 år med Chicagouniversitetet. Han var den som först förutsåg existensen av objekt vilkas dragningskraft är så stor att inte ens ljuset förmår lämna dem, så kallade svarta hål.

Nytt teleskop utforskar solen

Ett nytt solteleskop, kallat Soho, har tagits i drift. Om bord finns elva instrument som bland annat mäter temperatur, magnetfält och solutbrott. Soho är ett samarbete mellan amerikanska NASA och europeiska ESA, och har tagit fem år att bygga. Saab Ericsson Space har tillverkat Sohos datorsystem. Soho beräknas fungera i mellan två och sex år, där den befinner sig 150 miljoner kilometer från solen.

Livet kan ha kommit till jorden från rymden

Idén att livet på jorden kan ha kommit från världsrymden är inte ny. Teorin framlades redan 1908 av den svenske kemisten, fysikern och 1903 års nobelpristagare i kemi, Svante Arrhenius.

Arrhenius teori går ut på att livet kan ha spritts mellan himlakroppar genom sporer som stötts ut ur en planets atmosfär och sedan spritts i rymden genom solljusets strålningsstryck. Men då var det en alltför fantastisk teori för att tas på allvar.

Människans ökande kunskaper om rymden har inte heller hjälpt teorin. Strålningen i rymden är nämligen alltför hög för att något levande ska kunna färdas genom universum.

Århundradets meteorstorm

Dr. Peter Jenniskens, forskare och astronom på NASA, spår en kommande meteorstorm den 17 november 1998. Den kan mycket väl komma att bli århundradets största. Det hänger samman med kometen Tempel-Tuttle, som passerar solen vart 33:e år. Meteorstormen orsakas av ett moln av partiklar som finns runt kometen. Partiklarna, som varierar i storlek från sand-

Men nu har forskare vid The Unifomed Services University i USA hittat en bakterie som tål väldiga mängder strålning. Bakterien utsattes för strålning 3.000 gånger större än en dödlig dos för en människa. Strålningen var så stark att bakteriens kromosomer sprängdes sönder. Men sedan hände det otroliga. Bakterien började reparera sig själv och efter bara några timmar var den hel igen.

Efter snart 90 år får Svante Arrhenius alltså en viss upprättelse: det är tänkbart att livet på jorden har kommit från rymden. Men det behöver naturligtvis inte vara så, och sista ordet om livets uppkomst är knappast sagt.

korn till småstenar, brinner upp när de kolliderar med jordens atmosfär. Stormen varar under cirka ett dygn. Enligt de preliminära beräkningar som gjorts kommer stormen att synas bäst i Asien, som har natt under den timme då stormen når sin kulmen. Bara under den enstaka timmen kan det handla om så mycket som 200.000-400.000 "stjärnfall".

Raketstrul för USA

USAs nya miniraket Conestoga har problem. Först avbröts uppskjutningen sex gånger, och vid det sjunde försöket i oktober dröjde det bara 45 sekunder innan raketerna började vingla, vilket ledde till att säkerhetssystemen ombord automatiskt sprängde raketerna. Det

var den tredje raketerna på fyra månader som inte fungerade som planerat. Raketerna, som tillverkas av det österrikiska företaget EER Systems, är tänkt som ett som ett billigare alternativ än rymdfärjan för experiment i tyngdlöshet.

Ja till rymdbas Alpha

Det är nu klart att Europa ska delta i den stora internationella rymdstationen Alpha. Detta sedan ESAs 14 medlemsländer äntligen lyckades enas om ett program som sträcker sig till en bit in på nästa årtionde. Sveriges pengar, ca

700 miljoner, kommer dock inte att gå till själva rymdstationen, utan Sverige valde istället, liksom Frankrike, att prioritera den mycket problemtyngda raketerna Ariane 5.

Rymdsonden Galileo framme vid Jupiter

I december bekräftade kontrollen hos Jet Propulsion Laboratory (JPL) att rymdsonden Galileo, efter sex års resa genom rymden, gått in i omloppsbana runt Jupiter och att Galileos 339 kg tunga mätsond gått ner i Jupiters atmosfär enligt planerna. Mätsonden hann sända data i en knapp timme innan den brann upp.

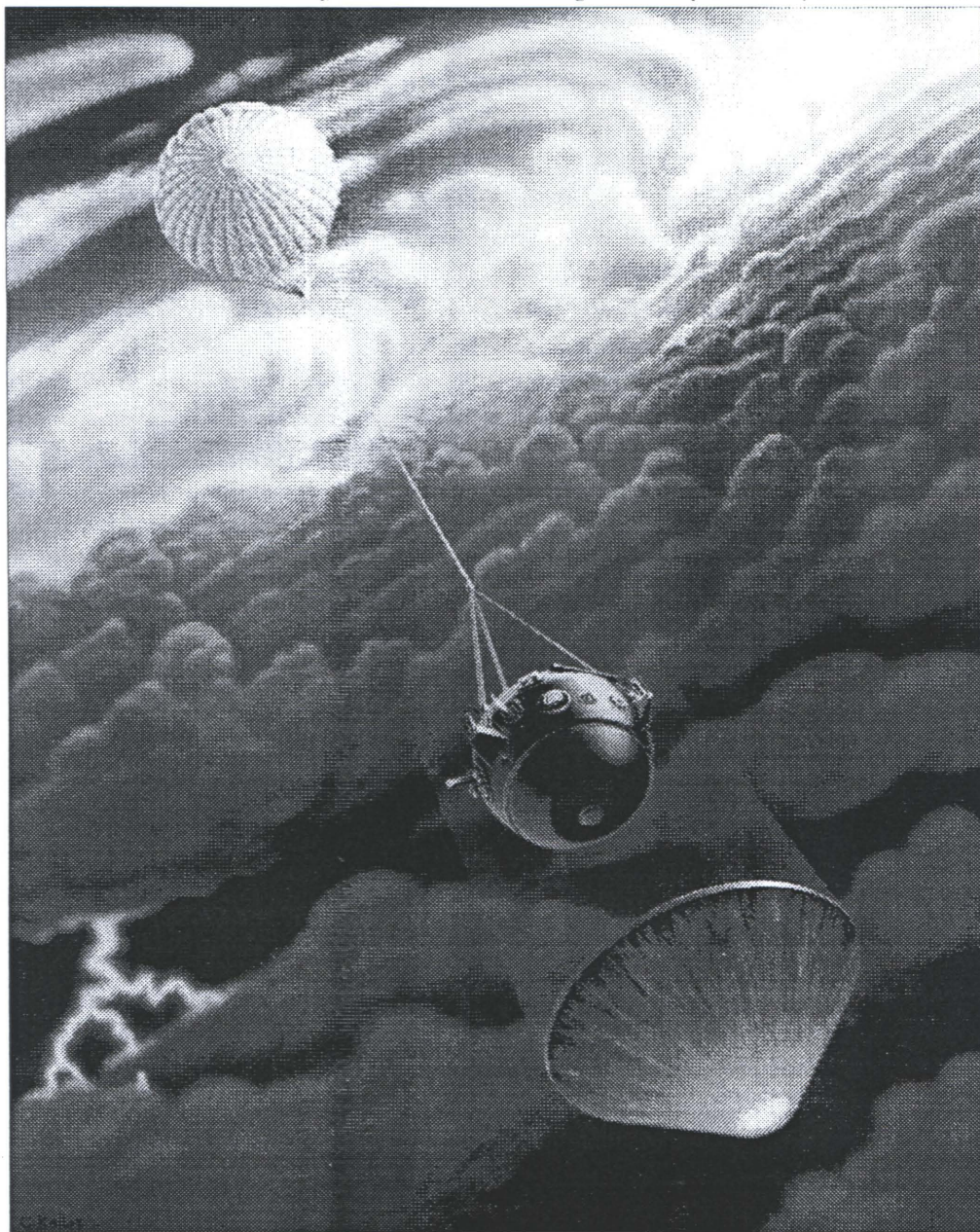
Men allt står inte rätt till med Galileo. Huvudentennen har aldrig gått att veckla ut, vilket gör att sondens överföringskapacitet är en bråkdel mot den planerade. Forskarna hoppas dock att den ska räcka under de 22 månader

som Galileo ska kretsa de planerade elva varven runt Jupiter.

Galileo har upptäckt att Jupiters måne Io har en kärna av järn. Dessutom har den observerat ett hål i Jupiters magnetfält i närheten av Io, vilket kan bero på att Io har ett eget magnetfält. Io är i så fall den enda månen i solsystemet med eget magnetfält.

Galileo väger två och ett halvt ton och ombord finns mängder med avancerad utrustning, bland annat kameror och mätinstrument, som till exempel kan avläsa ultraviolett- och infrarött ljus.

En konstnärs vision av hur det såg ut när Galileos mätsond gick ner i Jupiters atmosfär. (Bild: NASA)

Snart lyfter Ariane 5

Den europeiska rymdraketen Ariane 5 har försenats gång på gång, men nu verkar allt äntligen klart för premiäruppskjutning i mitten av maj. Ariane 5 kan lyfta dubbelt så stor last som de närmaste konkurrenterna, och förväntas ta en stor del av marknaden för de kommersiella satellituppskjutningarna. Volvo Aero tillverkar raketens turbiner och utblåsmunstycke. Saab Ericsson Space har tillverkat styrdatorn, antennerna samt fästena för lasten i Ariane 5. Sverige betalar två procent av projektet

Boeing köper in sig på Mir

Det amerikanska flygbolaget Boeing köper in sig på den ryska rymdstationen Mir. De ska tillsammans med ryska RSC Energia, som ansvarar för Mir, och amerikanska Honeywell hyra ut platser för långtidsexperiment.

IBM flyttar molekyler

För första gången har forskare lyckats flytta och positionera enskilda molekyler vid rumstemperatur, uppger amerikanska IBM. Detta har tidigare bara varit möjligt vid temperaturer mycket nära den absoluta nollpunkten. På sikt kan detta göra det möjligt att tillverka extremt små datorer och mikromekaniska maskiner på molekylärnivå. Detta skulle bland annat kunna leda till dataminnen som är upp till 100.000 gånger gånger kompaktare än dagens.

notiser

Marinen köper Smyge

Marinen har beställt två exemplar av det nya svenska, högteknologiska ytstridsfartyget YS2000, också kallad Smyge, eftersom den är utrustad med så kallad smygteknik som ska göra den svårare att upptäcka på radar. Det första fartyget ska enligt planerna levereras 1999 och det andra 2000. Marinen har dessutom option att köpa ytterligare två fartyg.

Norsk raketbas på Svalbard?

Norge har sökt tillstånd att bygga en "tillfällig raketbas för sondraketer" på Svalbard. Meningen är att den ska komplettera basen Andöya som ligger på den norska nordkusten. För närvarande kan dock inte norrmännen bygga den nya basen eftersom Svalbard är skyddat av ett internationellt avtal.

Fransk-tyskt rymdsamarbete

Franska Aérospatiale och tyska Dasa ska slå ihop sina verksamheter till två gemensamma bolag, ett för satelliter och ett för raketar. Satellitdelen, ESI (European Satellite Industry), kommer att ha huvudkontoret i München, och raketdelen, EMS (European Missile Systems), kommer att hålla till i Paris.

Universum yngre än vissa stjärnor?

Rymdteleskopet Hubble har hittat bevis som stöder teorin att universum är yngre än man tror att vissa stjärnor är. Forskare från Cambridge och Durham i England och The Space Telescope Institute i USA har analyserat data från

Hubble och de uppskattar universums ålder till 9,5 miljarder år. Man bör dock komma ihåg att universums ålder är under ständig debatt. Andra forskare har utifrån andra data från Hubble sagt att universum är 8 miljarder år.

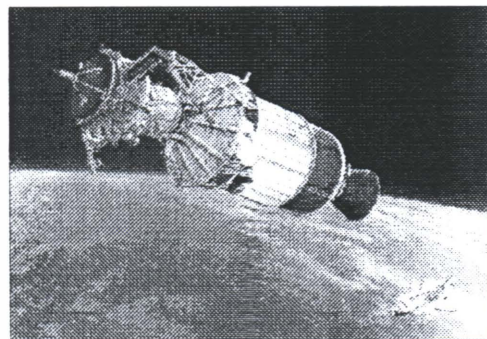
Misslyckat experiment

Den italienska rymdstyrelsens experiment att fånga elektricitet i rymden blev ett fiasko. Hela den två mil långa sladden mellan satelliten och rymdfärjan Columbia var ute, och forskarna kunde notera en spänning på mer än 3.000 volt och en strömstyrka på en

halv ampere, men efter sex timmar gick sladden av okänd anledning av. Den amerikanska rymdkontrollen i Huntsville lyckades dock återfå kontakten med satelliten så att en del andra experiment gick att genomföra.

Ulysses utforskar solens hemligheter

Rymdsonden Ulysses nådde i slutet av juli solens nordpol, och det var första gången som den utforskades. Mätinstrumenten ombord samlade in data om bland annat solvind, kosmisk strålning, interplanetariskt stoft och magnetiska fält. Just nu är Ulysses på väg mot Jupiter dit den kommer den 17 april 1998. Där hämtar den fart och vänder för att återvända till solen i september år 2000. Det var 1992 som

Rymdsonden Ulysses sattes ut från rymdfärjan Discovery i oktober 1990. (Bild: NASA/Ames)

Ulysses leddes in i en bana runt solen, och 1994 utforskades solens sydpol.

NEAT upptäcker hotande kometer

Efter kometen Schoemaker-Levy som kraschade på Jupiter sommaren 1994 kom debatten om farliga kometer igång på allvar. Vad händer om en stor komet kraschar på jorden? Svaret är att det kan gå mycket, mycket illa. Därför har NASA startat ett projekt för att upptäcka eventuella farliga kometer så tidigt som möjligt. En del av det projektet är NEAT (Near Earth Asteroid Tracking system), en kamera vars pro-

gramvara automatiskt skall analysera bilderna och upptäcka asteroider och kometer. Det tog inte lång tid innan en ny komet upptäcktes. Den fick namnet NEAT 1 (det officiella namnet är 1996 E1). Av alla nyupptäckta asteroider under mars månad svarade NEAT för hälften. Två av de upptäckta asteroiderna anses vara potentiella risker eftersom det finns en möjlighet att de kommer närmare och närmare jorden.

Robotar hotar mänskligheten?

"Robotar är ett potentiellt hot mot mänskligheten, och forskarna borde börja undersöka hur man kan tygla dem nu, innan det är försent". Det sade professor Kevin Warwick före ett tal på en brittisk vetenskapskonferens. Han

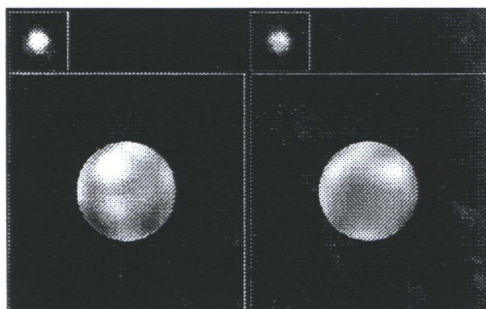
menar att robotar kan vara ett större hot än manipulationen med de mänskliga generna. Försök visar att robotar redan kan lära av sina egna misstag och från andra maskiner som de är ihopkopplade med.

Pluto för liten — riskerar degradering?

Den yttersta planeten i vårt solsystem, Pluto, anses av vissa astronomer inte längre vara en planet. Det är bland annat nya fotobevis från rymdteleskopet Hubble som har fått forskare att omvärdera Pluto.

Pluto, som bara är två tredjedelar så stor som vår egen måne, är helt enkelt för liten för att kunna kallas planet, menar forskarna. Astronomerna tror att Pluto kan vara en asteroid på villavägar eller en komet som fångats in av solens dragningskraft. Det kan faktiskt också vara så att Pluto är en före detta måne som slitits loss från Neptunus.

De små foton av Pluto på bilden här intill är tagna med ESAs Faint Object Camera (FOC) som finns om-

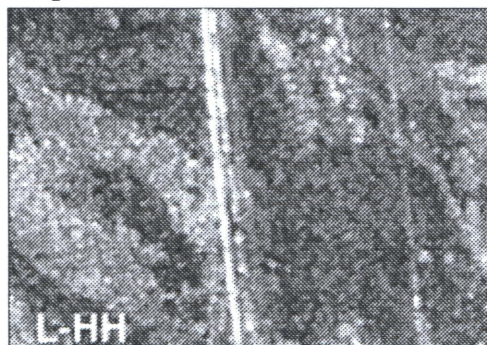

Pluto kanske inte är någon planet. De små bilderna (överst) är tagna med ESAs FOC-kamera ombord på Hubble. De nedre, större bilderna av Pluto är datorgenererade. (Bild: NASA-ESA)

bord på Hubble. De större bilderna är *inte* riktiga Hubble-foton (som en del tidningar uppgivit), utan datorframtagna bilder av Pluto baserade på data från Hubble-fotografierna. Dessa visar att Pluto har tolv olika regioner, som man antar främst beror på Plutos årstidscykler.

Rymdradar hjälper arkeologer

En radar som flögs ombord på rymdfärjan Endeavour i april och oktober 1994, och vars främsta användningsområde var tänkt att vara miljöstudier, har fått helt andra uppgifter. Kinesiska arkeologer har till exempel kunnat studera gamla delar av Kinesiska muren. En del av dessa delar byggdes av lös jord och lera, och skulle aldrig kunna grävas ut på traditionellt sätt, men med radarns hjälp kan arkeologerna ändå se var muren gick. Radarn har även hjälpt

Kinesiska muren syns som det vita, vertikala strecket i mitten. Till höger syns de gamla delarna som ett svagare vertikalt streck. (Foto: NASA/JPL)

forskare att studera gorillabosättningar i centrala Afrika.

Mir får renare luft

En helt ny typ av luftrenare testades på rymdstationen Mir i höstas. Luftrenaren hade inga delar som behövde bytas ut och själva filtret bestod av mikroorganismer som bröt ner giftiga gaser.

Hajar i Sverige

Två stycken 50 miljoner år gamla hajtänder har hittats i Anderstorp i Småland. Den större är 15 cm. Fyndet tros få betydelse för kunskapen om Sverige under teriärtiden, eftersom det är första gången hajtänder har hittats i inlandet. Tidigare fynd av hajtänder i Sverige har gjorts i Skåne.

Plastätande bakterier

Japanska forskare har upptäckt två typer av bakterier som kan bryta ned miljöfarliga plaster. Bakterierna, som inte naturligt förekommer i större mängder, ska nu odlas och användas i kampen mot miljöförstöringen.

Mystisk sjö förbryllar

En nyupptäckt sjö på Antarktis förbryllar forskarna. Sjön, som ligger på nästan 4.000 meters djup, är 250 km lång, 40 km bred och omkring 400 meter djup. Den upptäcktes av ryska forskare med hjälp av en specialradar. Forskarna har inte kunnat hitta någon förklaring till varför vattnet inte har frusit till is.

Ljusklot i Norrbotten

Tre personer körde norrut längs Europaväg 4. De hade stannat för paus på en parkeringsplats när en av personerna fick syn på ett underligt ljusklot.

TEXT: CONNY LJUNG

Jag skriver några rader om ett fall jag "fått på halsen" som har observerats i Norrland. Varför fick jag då fallet? Vittnet, som vi kan kalla Ingrid, bor nämligen ett stenkast ifrån mig och på Rapportcentralen beslöt man därför att jag skulle handlägga ärendet.

Sagt och gjort, jag kontaktade Ingrid och blev hem-bjuden för en intervju den 12 februari i år. Observationen hon gjorde varade bara ett par sekunder men min intervju varade ett par timmar och då förstår ni att jag blev konfunderad över det hon beskrev. Hon är också den typen man inte tvivlar på. Hon är lugn och sansad och vill inte blåsa upp det här, utan vill helt enkelt bara ha reda på vad hon sett.

Nu vrider vi tillbaka klockan. Det är tisdagen den 30 januari, vid 22-tiden. Ingrid är på väg norrut och färdas tillsammans med tre andra personer i bil då man beslutar att stanna vid en P-plats för en rökpaus. Ingrid kan inte beskriva var denna P-plats är belägen på annat sätt än "en halvtimmes bilväg från Luleå" (och på höger sida av vägen). Jag har resonerat med Ingrid och en del av er däruppe med kartan framför mig och kommit fram till att P-platsen bör vara belägen en bit norr om Piteå.

Hur som helst, där Ingrid står och röker syns inte några hus, avtagsvägar, gatubelysning etc., utan bara skog åt alla håll. Ingrid står och tittar lite förstrött på stjärnhimlen. Det är kallt och klart. Plötsligt och oväntat är det någonting som fångar hennes uppmärksamhet. Hon ser på himlen ett nästan runt objekt, något tillplattat i botten, ungefär som en ballong man trycker mot golvet. Objektet tycktes dyka upp ur tomma intet. Eftersom hon hela tiden tittade på himlen skulle hon sett om det kom uppifrån, nedifrån eller från sidan, men plötsligt fanns det bara där, mitt i blickfånget. Hon släpper aldrig blicken därifrån och noterar att objektet sakta dalar nedåt trädtopparna, kanske en aning lutat åt höger.

Hon påkallar de andras uppmärksamhet men innan de vänt blicken åt rätt håll är objektet borta. Ingrid är säker på att det inte försvann bakom trädtopparna och därmed kom ur hennes synhåll, likaså att det inte tog mark utan istället bara liksom släcktes ut. Hon beskriver objektet med fasta konturer. Det var självlysande

men det lyste inte upp omgivningen, och något ljud kunde hon inte höra. Färgen var guldgul till eldguldgul, och vid slutet av observationen tyckte hon sig kunna skönja en grönaktig färgton i nederkant av objektet. Fullmånens färg, menar hon, är betydligt blekare. Ljusklotets storlek var 13(!) cm på armlängds avstånd och höjdförändringen från observationens början till slut minst tio grader.

Jag har ringt åtskilliga samtal till Norrland för att få ledtrådar, vilket jag delvis fått, men fortfarande kan jag inte förklara observationen. Jan Nilsson, flygledare på Kallax, trodde att det rörde sig om skorstensflaman från Norrbottens järnverks koksverk, som ligger öster om Luleå. Sätter man sig och räknar på detta kommer man snart fram till att det inte kan stämma. Avståndet är helt enkelt för långt.

Ingrids beskrivning av Karlavagnen och månens placering tyder på att hon stod vänd åt NO, men hon är inte säker. Temperaturen var i Piteå vid 19-tiden -5,0°C och i Luleå vid 22-tiden -5,4°C. Det blåste nio sekund-meter NV i Luleå.

Kan någon ha stått i ödeskogen vid tidpunkten och inväntat eventuellt stannande bilar på P-platsen för att spela dessa ett spratt? Ingenting är omöjligt, men det verkar långsökt. Militärernas magnesiumbloss lyser upp omgivningen kusligt väl (jag vet, eftersom jag gjorde min militärtjänst på A8 i Boden), så även dessa utesluter jag.

Det kan finnas en hur enkel förklaring som helst till detta, och sitter någon av er inne med den så hör av er till mig. Det kan ju också vara frågan om ett svårbegripligt naturfenomen (har själv en liknande observation fastetsad i minnet, också det enda "mystiska" jag sett trots att jag tittar uppåt mer än de flesta). Man kan aldrig vara nog kritisk i sina undersökningar, men att behöva släppa ifrån sig en rapport som oförklarad känns nästan som ett misslyckande. Till sist: håll ögonen öppna! □

Fotnot: Conny Ljung är med i Stockholms UFO-Förening och suppleant i UFO-Sveriges styrelse. Den som vill kontakta Conny Ljung kan nå honom på tel 08-581 763 92 (hem) och 08-582 466 70 (arbetet).

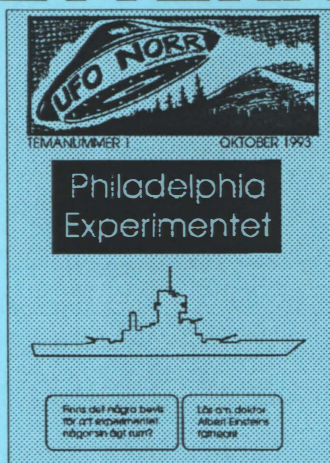
KOMPLETTERA DIN SAMLING!

Nr 1, oktober 1993

Ur innehållet:

- Lärare såg UFO-formation i Kvarnfors
- Intervju med Föreningen UFO-Skellefteås ordförande
- Eftertraktat premiärnummer!*

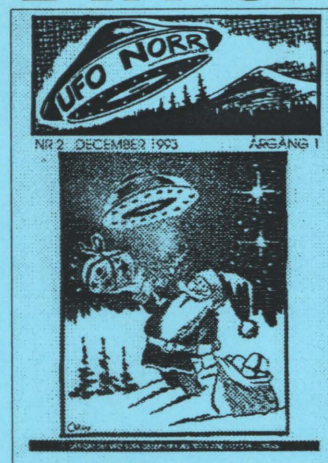

Temanummer 1, oktober 1993:

Philadelphiaexperimentet

Ur innehållet:

- Låg Albert Einstein bakom Philadelphiaexperimentet?
- Vad talar för, och vad talar mot?
- Osynlighet i verkligheten

Nr 2, december 1993

Ur innehållet:

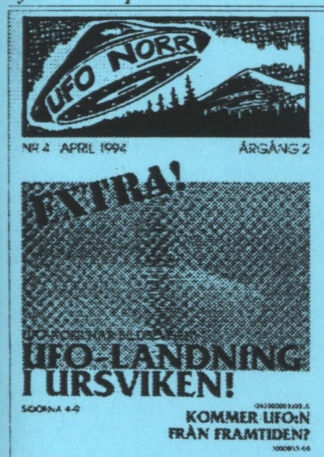
- Anderstorpsfallet
- Chockupplevelse i Norsjö
- Marsansiktet
- Matematik och UFO, del 1
- Gröna gubbar?

Nr 3, februari 1994

Ur innehållet:

- UFO-teorier, del 1
- UFO störde tv-apparat
- Matematik och UFO, del 2
- UFO-rapporter
- Notiser

Nr 4, april 1994

Ur innehållet:

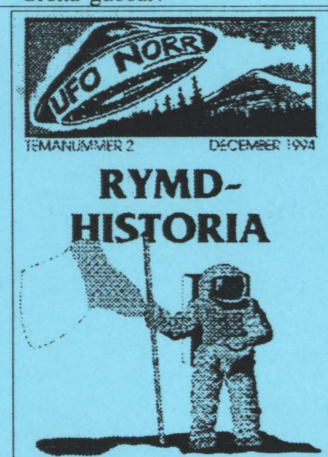
- Bildbevis: UFO-landning i Ursviken
- UFO-teorier, del 2
- Matematik och UFO, del 3
- Interstellär trafik

Nr 5, september 1994

Ur innehållet:

- UFO-kraschen i Roswell
- Storumbilden i ny belysning
- UFO-teorier, del 3
- Parallella universa
- Är Bermudatriangelns gåta löst?

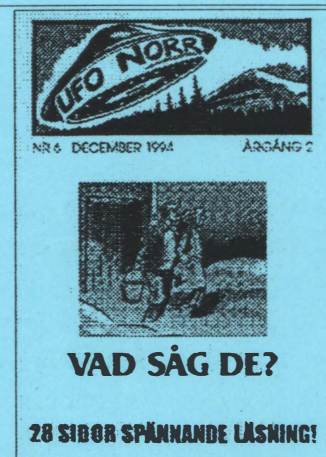

Temanummer 2, december 1994:

Rymdhistoria

Ur innehållet:

- Människan i rymden
- Bemannade rymdfärder
- Mot månen
- Viktiga satelliter

Nr 6, december 1994

Ur innehållet:

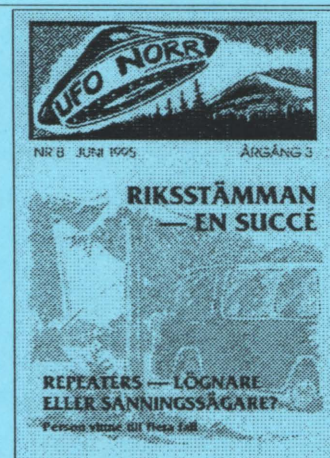
- Susande UFO i Brännvattnet
- Närkontakt i Vännäs
- Skrämmande himlafenomen
- UFO-teorier, del 4
- Notiser

Nr 7, april 1995

Ur innehållet:

- UFO över Skellefteå
- Föremål skrämd fiskare
- UFO-teorier, del 5
- Märkliga avtryck förklarade
- Notiser

Nr 8, juni 1995

Ur innehållet:

- UFO landade på ö i Torneälven
- Triangelformat UFO i Junosuando
- UFO-teorier, del 6
- Riksstämman i Skellefteå
- Notiser

Så här beställer du

Många av våra nya läsare har hört av sig och frågat om det går att köpa äldre nummer av UFO-Norr. Därför har vi nu beslutat att åter erbjuda samtliga tidningar sedan starten.

Tidningarna varierar i tjocklek, men för enkelhetens skull kostar alla tidningar lika mycket. Porto ingår i priset.

Antal tidningar	Pris för medlem 1996	Pris för icke medlem 1996
1-3	20:-/tidning	30:-/tidning
4 eller fler	15:-/tidning	25:-/tidning

Så passa på att komplettera din samling nu, eller ge bort UFO-Norr i present!

Betala in till pg 45 60 26 - 4. Betalningsmottagare: UFO-Skellefteå. Glöm inte att ange namn, adress samt vilka tidningar du vill köpa! Glöm ej heller att fylla i summan!

Sagt om UFO-Norr

"UFO-Norr är den bästa tidning som givits ut av en förening inom UFO-Sverige!"

-Håkan Blomqvist, Arkivet För UFO-forskning

"Vi borde skicka UFO-Norr till alla föreningar inom UFO-Sverige för att inspirera dem till liknande stordåd!"

-Clas Svahn, ordförande i UFO-Sverige

"UFO-Norr is an excellently desktopped magazine..."

-AFU Newsletter

"UFO-Norr är en proffsig produkt... Snygg layout och hög kvalitet på artiklarna gör UFO-Norr till en av Sveriges bästa UFO-tidningar."

-UFO-Sveriges hemsidor på Internet

I NÄSTA NUMMER AV UFO-Norr

STORT JUBILEUMS-NUMMER!

Vi firar föreningens 3-års-jubileum och UFO-Norrs tionde ordinarie nummer!

Vi kan lova mycket spännande läsning, överraskningar och en tävling med fina priser!

UFO-Norr NR 10
KOMMER I AUGUSTI

Förnya ditt medlemskap!

MYCKET FÖR PENGARNA!

En sak kan vi nog lova: ingen annan UFO-förening i Sverige ger dig mer för pengarna! Bara en handfull av landets 25 föreningar har en medlems-tidning. Och vi är den enda med **100% egenproducerat material!**

Trots ökade omkostnader (såväl porto som papperskostnader har stigit det senaste året) behåller vi avgiften på 150:-. För detta får du:

AKTIVITETER - Vi ser på film, grillar och gör annat trevligt. (Se sidan 24 för utförligare information).

STORT BIBLIOTEK - Alla vill vi lära oss mer om vår hobby, UFO. Som medlem får du tillgång till föreningens bibliotek med ett hundratal titlar om UFO och det övernaturliga. Dessutom har vi en stor mängd böcker om astronomi, science fiction m.m.*

MEDLEMSKORT - Som vanligt får medlemmarna ett fint medlemskort.

BÄSTA TIDNINGEN - Som pricken över i får alla medlemmar tidningen UFO-Norr i brevlådan. Läs här intill vad bland andra Clas Svahn och Håkan Blomqvist sagt om UFO-Norr! UFO-Norr går hem i **hela** Sverige!

KOM IHÅG - Årets medlemskap räcker t.o.m. den 30 april 1997!

* Gäller endast medlemmar i Västerbotten.

Så här gör du för att bli medlem/prenumerera

Är du inte medlem ännu? Slå till nu och bli medlem ett år för endast 150 kronor. Hur du ska fylla i inbetalningskortet ser du här nedanför. Avgiften 150:- avser 1 års medlemskap plus tidningen UFO-Norr.

Medlemsavgift 1996 1 st á 150:- (minst 3 nr av UFO-Norr)	45 60 26 4 Föreningen UFO-Skellefteå Glöm inte NAMN och ADRESS! 150 -
--	--